

UPPSALA
UNIVERSITET

Media, makt och Rinkeby

*En kritisk diskursanalys av medias framställning av
upploppet i Rinkeby*

Anna Backman & Ida Fröberg

Sociologiska institutionen

Sociologi C

Kandidatuppsats, 15 hp

VT 2019

Handledare: Andreas Melldahl

Examinator: Lise Eriksson

Sammanfattning

Sveriges förorter har gått från att vara föredömen för social jämlikhet till att lyftas fram som skräckexempel både nationellt och internationellt. Detta beror delvis på händelser som upplopp, bilbränder och skjutningar, som har florerat i de så kallade utsatta områdena de senaste åren. Framställningen av händelser kan ge uttryck för olika typer av föreställningar och kan tänkas bidra till att skapa utsatta områden, genom att konstruera dem som sådana i hur de framställs. Syftet med denna uppsats är att belysa hur upploppet i Rinkeby 2017 framställs och används i media. För att belysa detta undersöker vi hur framställningen konstrueras och vilka maktuttryck som kan tänkas finnas i framställningen. Därför undersöks här inte bara nyhetsrapporteringen om händelsen, utan hur artiklarna efteråt såg ut och i vilka sammanhang som händelsen användes som ett argument för något. Den kritiska diskursanalysen användes som metod för att analysera framställningen av upploppet i de fyra största svenska tidningar i Sverige: Dagens Nyheter, Aftonbladet, Expressen och Svenska Dagbladet. Med hjälp av den kritiska diskursanalysen, det socialkonstruktivistiska ramverket och teorin om hegemoni, analyserades tidningarnas framställning och användning av händelsen. Studiens resultat visar att framställningen av upploppet i Rinkeby främst bestod av åsiktsartiklar och reportage, och konstruerades av journalister, politiker, polisen och lokalbefolkningen, men på olika sätt. Händelseförloppet vid upploppet skiljer sig åt på centrala punkter, vilket tyder på att det dels konstruerades olika framställningar och dels inte var helt klart vad som hände. Studien kom även fram till att det finns tecken på makt i framställningen av upploppet genom sättet som området Rinkeby beskrivs i samband med upploppet och det stora utrymme politiker fick att använda upploppet för politiska ändamål. På så sätt tycks framställningen av händelser i förorter konstruera olika typer av föreställningar som kan bidra till att konstruera området som ett utsatt område.

Nyckelord

Förort, media, kritisk diskursanalys

Innehållsförteckning

Inledning	4
Syfte och frågeställningar	5
Bakgrund	5
Disposition	6
Teori	7
Kritisk diskursanalys	7
Den sociala konstruktionen av verkligheten	9
Hegemoni och ideologi	11
Det teoretiska ramverket	13
Tidigare forskning	15
Bilden av förorten	15
Medias konstruktion av den sociala verkligheten	16
Media och makt	18
Sammanfattning	20
Metod	21
Material och urval	21
Analysverktyg	23
Begränsningar med metod- och materialval	25
Resultat	26
Konstruktionen av framställningen av upploppet	28
Framställningen	28
Händelsen	32
Maktuttryck i framställningen av upploppet	36
Diskursen om Rinkeby	36
Rinkeby utifrån	37
Rinkeby inifrån	40
Den politiska diskursen	42
Diskussion	48
Referenslista	53
Bilaga 1.	55

Inledning

Scenerna som utspelades i Stockholmsförorten Rinkeby på måndagskvällen är ännu en påminnelse om den allvarliga utvecklingen i våra utsatta områden.

(Expressen, 2017, 22 feb)

Utsatta platser i både Europa och Sverige har fått mycket uppmärksamhet i media under de senaste åren. Ovan presenteras ett exempel på hur händelser i utsatta områden beskrivs i media.

Kulturgeografen Thomas Wimark beskriver att före 1980-talet ansågs Sverige vara ett föredöme i social jämlikhet. Nu lyfts istället Sverige fram som ett skräckexempel, både nationellt och internationellt. Detta har fått ett uppsving de senaste åren på grund av händelser som skjutningar och bilbränder, och förorter benämns som parallellsamhällen och i samband med utanförskap. Problemen i förorten relateras till invandrare och boendesegregation. Wimark (2018) menar att i debatten om förorten saknas forskningens resultat och perspektiv. Detta är något som behövs för att föra en saklig debatt istället för att dra slutsatser utifrån aktuella händelser (Wimark, 2018, s. 6).

Bilden av förorten beskrivs ha konsekvenser av flera aktörer. Barn och ungdomar i utsatta områden beskriver i en undersökning från Barnombudsmannen hur de upplever att media och politiker framställer deras bostadsområden på ett negativt sätt. Detta menar de, ökar deras känsla av utanförskap, diskriminering och exkludering (Barnombudsmannen, 2018). Kahin Ahmed, lokalpolitiskt aktiv i stadsdelen Rinkeby-Kista, beskriver i en debattartikel hur lokalbefolkningen i utsatta områden upplever att de inte känner igen bilden som media framställer, vilket kan bero på att de själva inte har samma utrymme på politiska och sociala plattformar. Ahmed menar att detta även får uttryck i samhällsinstitutioner, som media och den politiska sfären, på så sätt att individer som bor i utsatta områden är starkt underrepresenterade. På grund av detta kan inte boenden påverka områdets framtid och framställning (Ahmed, 2017, 5 maj). Detta illustrerar att bilden av utsatta områden är en del i ett politiskt spel, där olika intressen *använder sig* av bilden för att främja *andra intressen*. Ibrahim Baylan, som är samordning- och energiminister, beskriver hur medias ofördelaktiga framställning bidrar till en växande segregationen mellan förorter och andra områden i Sverige (Baylan, 2017, 28 mars). Forskning om ämnet beskriver på samma sätt hur medias tolkningar och framställningar av verkligheten i förorten påverkar integrationen, allmänhetens

uppfattning om integration samt lokalbefolkningens syn på sig själva och bostadsområdet (Ericsson m.fl., 2000, s. 7-8). Forskning inom området beskriver också hur den rådande porträtteringen av utsatta områden är ofördelaktig och framställningarna är främst skrivna av media och sällan från de människor som bor i dessa områden (Lahti Edmark, 2002, s. 78).

Bilden av förorten kan tänkas bidra till att skapa utsatta områden, genom att konstruera dem som sådana i hur de framställs. Som beskrevs i det inledande citatet, dras slutsatser om förorten utifrån en aktuell händelse. Det tycks finnas förutfattade meningar om förorten, som inte är neutrala, som påverkar hur händelsen beskrivs i media. Därför vill vi undersöka hur en händelse i förorten framställs i media idag och om den innefattar förutfattade meningar. Framställningen av förorten inbegriper olika typer av makt. Genom en undersökning av hur en händelse framställs i media vill vi belysa dessa teman.

Syfte och frågeställningar

Framställningen av händelser kan ge uttryck för olika typer av föreställningar. Genom att studera medias framställning av upploppet i Rinkeby 2017 ämnar vi undersöka vilka meningar och betydelser som förmedlas i rapporteringen. På så sätt kan de slutsatser som dras om förorter kopplat till aktuella händelser studeras. Syftet med denna uppsats är alltså att belysa hur upploppet i Rinkeby framställs och används i media. För att göra detta undersöker vi hur framställningen konstrueras och vilka maktuttryck som tycks finnas i framställningen. Detta är för att få en förståelse för medias framställning av händelser i förorten ser ut och vilka faktorer som påverkat denna framställning, samt att synliggöra hur maktpositioner kan påverka denna framställning. Därför undersöks här inte bara nyhetsrapporteringen om händelsen, utan hur debatten efteråt såg ut och i vilka sammanhang som händelsen användes som ett argument för något. För att besvara detta presenteras följande frågeställningar:

1. *Hur konstrueras framställningen av upploppet i Rinkeby i media?*
2. *Vilka tecken på makt synliggörs i framställningen av upploppet i Rinkeby i media?*

Bakgrund

Rinkeby tillhör stadsdelen Rinkeby-Kista som ligger i nordvästra delen av Stockholms kommun som planlades i samband med projektet miljonprogrammet (Olsson, 2008, s. 171).

Miljonprogrammet påbörjades 1965 på grund av bostadsbrist i Sverige och avslutades 1974 då

ungefär en miljon bostäder byggts (SCB, 2010, s. 185). Ett av dessa bostadsområden som byggdes som en del av miljonprogrammet var Rinkeby. Idéen för miljonprogrammet var att bygga fler bostäder, men trots det resulterade inte projektet endast i positiva utfall. Det medförde även en segregation mellan områden som Rinkeby, Rosengård samt Hammarkullen, och innerstaden, förklarar nationalekonom Hans Lind i en artikel (Heldmark, 2017, 25 feb). Rinkeby är nu ett område som enligt polisen klassificeras som ett särskilt utsatt område, en definition som innebär att området kännetecknas bland annat av en obenägenhet att delta i rättsprocesser, enligt en rapport från Polismyndigheten (Polisen, 2017, s. 10).

Disposition

Efter denna inledning följer en redogörelse för Teori där vi presenterar uppsatsens teoretiska ramverk. I kapitlet presenterar vi de valda teorierna, de teoretiska begreppen och hur teorierna bildar ett teoretiskt ramverk. Detta följs av kapitlet Tidigare forskning där vi visar hur liknande frågor har studerats tidigare, främst inom det sociologiska fältet. Därefter följer kapitlet Metod som innefattar den valda ansatsen för uppsatsen och tillvägagångssättet för insamlandet av empirin. Här diskuterar vi också faktorer som etiska överväganden, validitet, reliabilitet och begränsningar med vårt metodval. Sedan presenteras kapitlet Resultat, där vi redogör för våra resultat och analys, samt besvarar de frågeställningar som varit centrala för undersökningen. Avslutningsvis i kapitlet Diskussion sammanfattar vi uppsatsen, reflekterar över resultaten och ger förslag på vidare forskning inom ämnet.

Teori

Syftet med denna uppsats är att belysa hur upploppet i Rinkeby framställs och används i media. För att undersöka hur framställningen av upploppet konstrueras och vilka maktuttryck som visas i framställningen använder vi oss av tre teorier: Norman Faircloughs kritiska diskursanalys (2003), Peter L. Berger och Thomas Luckmanns (1998) teori om den sociala konstruktionen av verkligheten och Antonio Gramscis (1999) teori om hegemoni. Först ut beskrivs Faircloughs kritiska diskursanalys (2003) som fokuserar på hur texter påverkas av maktrelationer, ideologier och sociala strukturer, med stöd av Marianne Winther Jørgenssons och Louise Phillips (2002) bok om bland annat Faircloughs metodologiska och teoretiska ramverk. Den andra teorin som vi använder oss av är Berger och Luckmanns (1998) teori om den sociala konstruktionen av verkligheten, som mer generellt beskriver hur samhället är en social produkt (Berger & Luckmann, 1998, s. 78). Till sist använder vi oss av Gramscis (1999) teori om hegemoni som fokuserar på att synliggöra maktobalanser i samhället (Gramsci, 1999, s. 20). Detta för att fördjupa analysen om hur makt och ideologi påverkar konstruktionen av verkligheten. För att få en djupare förståelse för Gramscis teori om hegemoni tillämpas även Jonathan Joseph (2002) tolkning av teorin. Dessa tre teorier kan även relateras till den tidigare forskningens utgångspunkter och resultat. Med hjälp av dessa teorier som glasögon vill vi undersöka hur media, social kontext och makt påverkar varandra och bidrar till att konstruera och representera verkligheten.

Kritisk diskursanalys

Den kritiska diskursanalysen utgår från att språket är en del av det sociala livet, och är tätt kopplat till andra delar av det sociala livet, som exempelvis politiken (Fairclough, 2003, s. 2). Språket, och därmed texter, är en aspekt av sociala händelser som har kausala effekter (ibid.). Hur sociala händelser representeras i texter kan förändra våra attityder, värderingar och trosföreställningar. Detta kan få politiska och materiella effekter, som förändringar i stadsplanering i urbana områden (Fairclough, 2003, s. 8). Effekten är dock inte direkt eller deterministisk: en text kan ha stor effekt eller ingen, och den kan påverka olika människor på olika sätt beroende på hur texten tolkas. Hur texten tolkas beror därför även på den sociala kontexten, alltså hur den sociala verkligheten är under tiden som texten läses (ibid.).

Först ska Faircloughs definition av ordet diskurs beskrivas. Fairclough definierar diskurs främst som ett språk som används som en social praktik (Winther Jørgensson & Phillips, 2002, s. 60). Med social praktik menas handlingsmönster, vanor och konventioner, som är mer eller mindre förutbestämda eller regelstyrda (Bergström & Boréus, 2012, s. 23). Denna definition är vad vi framöver menar vid användning av ordet diskurs. För att undersöka hur texter påverkar sociala händelser kan man undersöka tre aspekter: hur händelser beskrivs, maktrelationer och slutligen ideologier. Dessa beskrivs nedan.

Inledningsvis kan sättet som sociala händelser beskrivs i texter påverka hur händelsen uppfattas. Sociala händelser kan beskrivas på tre olika abstraktionsnivåer i texter; som konkreta händelsebeskrivningar, genom ett abstraherande över händelsekedjor och slutligen genom representation på nivån sociala praktiker eller sociala strukturer. Vid abstraherande eller representation av händelser bör man titta på vad händelsen kopplas till. När det gäller abstraherande över händelsekedjor beskrivs inte en social händelse i sig, utan som en del i en serie av sociala händelser. Vad avser representation av sociala strukturer, representeras det sociala livet som abstrakt, i koppling till exempelvis socialpsykologiska förändringar och policyförändringar. Genom att titta på vad händelsen kopplas till kan man undersöka hur texten skapar en viss bild eller föreställning om händelsen (Fairclough, 2003, s. 138).

Hur sociala händelser beskrivs påverkas också av maktrelationer. Dessa maktrelationer handlar om begränsningar och möjligheter som påverkar texter. Inom diskursanalys är dessa maktrelationer sociala strukturer, sociala praktiker och sociala aktörer. Språk är här den sociala strukturen som påverkar beskrivningen av sociala händelser genom dess begränsningar och möjligheter. Sociala praktiker påverkar händelser genom möjligheter och begränsningar i textens *diskursordning*, det vill säga textens genrer eller stil (Fairclough, 2003, s. 23-24). Till sist påverkas sociala händelser av aktörer, som har sitt eget agentskap men är samtidigt begränsade av strukturen (Fairclough, 2003, s. 22). Dessa maktrelationer påverkar texter, men texter påverkas också av den sociala omgivningen.

Slutligen påverkas sociala händelser också av ideologier. Här är ideologier representationer av vissa delar av världen, som bidrar till skapandet, upprätthållandet och förändringen av sociala makt- och dominansrelationer samt exploiteringsrelationer. Texter kan både skapa ideologier och förändra eller uppehålla dem. Inom kritisk diskursanalys är de ideologiska effekterna viktiga. Texter kan på så sätt ha effekter på maktrelationer (Fairclough, 2003, s. 9).

Alla människor ingår i och bidrar till diskursen genom sitt språkanvändande och konsumtion av texter. Diskurser både formas av och formar maktrelationer och sociala strukturer. Den kritiska diskursanalysen syftar till att synliggöra hur diskurser reflekterar och förstärker ojämlika maktförhållanden (Winther Jørgensson & Phillips, 2002, s. 77). Genom den kritiska diskursanalysen kan man synliggöra hur osynliga, bakomliggande meningar kan användas för att skapa förståelse för hur en text kan främja vissa grupperns intressen mer än andra (Denscombe, 2018, s. 408).

I denna uppsats kommer vi tillämpa dessa utvalda delar för att analysera tidningsartiklar angående en händelse. Vi tar då både i beaktning vad som påverkar texter om sociala händelser; framställningen av händelsen, i form av abstraktionsnivå, maktrelationer i form av sociala strukturer, aktörer och praktiker och slutligen ideologiers påverkande kraft. Vi kommer använda teorin för att analysera medias framställning och användning av upploppet i Rinkeby. För att fördjupa denna analys så presenterar vi ytterligare två teorier, som till skillnad från den kritiska diskursanalysen, inte fokuserar främst på språket, utan på hur samhället generellt är en social produkt som påverkas av maktrelationer och ideologier.

Den sociala konstruktionen av verkligheten

Medan diskursanalysen riktar forskarljuset mot hur texter formas av maktrelationer, ideologier och sociala strukturer har den teori som behandlas i detta avsnitt ett mer generellt anslag. Den fokuserar på hur människor skapar hela samhället och vad som upplevs som verkligheten. Denna konstruktion av verkligheten skapas inte slumpmässigt utan byggs, enligt Berger och Luckmann (1998) huvudsakligen på tre komponenter; externalisering, objektivering och internalisering (Berger & Luckmann, 1998, s. 78). Dessa beskrivs ytterligare nedan.

Utgångspunkten för denna tradition är att människan är det enda djur som inte har en natur och biologisk predestination, utan är istället formbar och flexibel i sin sociokulturella konstitution (Berger & Luckmann, 1998, s. 65). Trots detta finns det ändå en social ordning i den mänskliga världen, en ordning som är en mänsklig produkt som skapats genom människans *externalisering* av sin inre värld (Berger & Luckmann, 1998, s. 68). Externalisering kan tolkas som att ta sin inre värld och göra den till en del av den sociala världen, till exempel genom att skriva en bok eller samtala med någon. Den sociala ordningen skapas när mänsklig aktivitet blir vanemässig, alltså när något som görs om och om igen utan vidare eftertanke eller överläggning. Detta minskar ansträngningen i

det vardagliga livet och ger utrymme för överläggning och innovation (Berger & Luckmann, 1998, s. 69-70).

Detta vanemässiga mönster i mänsklig aktivitet föregår *institutionaliseringen*, vilket är en typifiering av vanemässiga handlingar. Det kan tolkas som de handlingar som är gemensamma för en social grupp, en handling som alla kan göra (Berger & Luckmann, 1998, s. 70). Institutionen typifierar både handlingar och aktörer, vilket får konsekvensen av social kontroll som utövas över individer när roller innehåller färdiga handlingsmönster som bara främjar en riktning trots att flera handlingar är möjliga (Berger & Luckmann, 1998, s. 71). Typifieringarna av handlingar och roller skapas i interaktionen mellan människor och gör att människor blir kapabla till att förutse handlingar hos andra (Berger & Luckmann, 1998, s. 73). Institutionen uppfattas därav som en extern verklighet som verkar tvingande mot individen, den blir *objektiverad*. När institutionen förs vidare till nästa generation förstärks institutionen och dess objektivering ytterligare (Berger & Luckmann, 1998, s. 75).

Den institutionella verkligheten framstår som en objektiv verklighet som motstår försök till förändring eller undvikande, den har en tvingande makt och kontrollmekanismer knutna till sig (Berger & Luckmann, 1998, s. 76). Objektiveringen är den process vari människans externaliserade produkter ses som objektiva. Objektivering och externalisering är en dialektisk, kontinuerlig process, som har en tredje komponent som avslutar cirkeln, *internalisering*. Internalisering är den process där den sociala värld ses som objektiv och inkorporeras i det individuella medvetandet under socialiseringsprocessen (Berger & Luckmann, 1998, s. 77). Objektivering, externalisering och internalisering kan beskrivas som följande: "Samhället är en mänsklig produkt. Samhället är en objektiv verklighet. Människan är en social produkt" (Berger & Luckmann, 1998, s. 78).

Det sker också en *legitimering* av den institutionella världen (ibid.). Detta sker genom språket och det reflektiva medvetandet, som gör att institutionen och den institutionella ordningen framstår som logisk (Berger & Luckmann, 1998, s. 81). Varje avvikelse från institutionen ses som ett avsteg från verkligheten och benämns som "moraliskt fördärv, mentalsjukdom eller okunnighet" (Berger & Luckmann, 1998, s. 83).

Den sista delen av konstruktionen av verkligheten är *reifikation*. Reifikation är när produkterna av människans aktivitet framstår som externa från den nämnda, som något utommänskligt eller gudomligt. Världen blir därigenom dehumaniserad och upplevs som något som människan inte har kontroll över (Berger & Luckmann, 1998, s. 107). En viktig objektivering är människans symboler

genom vilka mening kan förmedlas indirekt (Berger & Luckmann, 1998, s. 50). Språk är den kanske viktigaste formen av symbol som kan förmedla meningar och erfarenheter som kan föras vidare i generationer (Berger & Luckmann, 1998, s. 51).

Här har vi alltså sammanfattat relevanta begrepp: internalisering, objektivering, externalisering, institution, legitimation och reifikation, genom vilka den sociala konstruktionen av verkligheten skapas. Media, är något som skapas av människan, det är ett medium genom vilket den inre världen görs till en del av den sociala, alltså externalisering. Vad media väljer att externalisera, beror dock inte bara på en aktör, författaren, utan det finns andra faktorer som påverkar medias innehåll: bland annat tidningens agenda, ekonomi, politik och den sociala omgivningen. Media externaliserar inte bara människors inre världar utan media legitimerar institutioner och reifikationen samt är en del av internalisering, när åsikter socialiseras till nya generationer. För att undersöka hur makt spelar in i denna konstruktion så presenterar vi nedanstående teori om hegemoni och ideologi.

Hegemoni och ideologi

Här presenteras den sista teorin som används i vår uppsats som innefattar makt, dominans och ideologi. Teorin om *hegemoni* skapades av filosofen Antonio Gramsci, som utgick från Karl Marx teori om klassamhället. Teorins centrala utgångspunkt är att synliggöra en samhälllig maktobalans som existerar mellan olika samhällsgrupper (Joseph, 2002, s. 3). Denna maktobalans består av att vissa grupper erhåller makt och dominans genom att övertyga resterande samhällsgrupper att deras världsbild är det normala och korrekta (Gramsci, 1999, s. 20). För att undersöka denna maktobalans använder Gramsci två begrepp, hegemoni och ideologi, som beskrivs nedan.

Begreppet hegemoni i denna kontext kan tillämpas på två sätt. Den första tillämpningen definierar hegemoni som dominans. I denna bemärkelse är en grupp hegemonisk när gruppen utövar dominans över en annan utan att tillämpa våld. Istället övertygar den dominerande gruppen andra om sin världsbild. Ett exempel på det är kulturell dominans, att västvärldens kultur uppfattas som normal och logisk och kan då dominera över andra kulturer (Gramsci, 1999, s. 765). Den andra tillämpningen definierar hegemoni som en historisk fas när en grupp övergår från en ekonomisk verksamhet till en inflytelserik position inom den politiska och sociala arenan, där ekonomiskt kapital inte längre har betydelse (Gramsci, 1999, s. 20). Vi är i denna uppsats främst intresserade av hegemoniska grupper, som Gramsci benämner som dominerande, och hur deras ideologier får uttryck i media och framstår som sanna och logiska. Denna dominans, menar Joseph, kan få uttryck i hur dominerande grupper får utrymme och tolkningsföreträde i text (Joseph, 2002, s. 87). För att

undersöka hur dominerande grupper utövar dominans i media används begreppet ideologi som beskrivs nedan.

Ideologier är en väsentlig del i Gramscis teori och definieras enligt teorin som ett system av idéer (Gramsci, 1999, s. 705). Ideologier kan skilja sig från strukturen, oftast är det strukturen som influera ideologier, och inte tvärtom (Gramsci, 1999, s. 706). Den huvudsakliga utgångspunkten i teorin är att dominerande grupper inte tillämpar våld som verktyg för att förvärva makt, utan snarare uppstår det ett samtycke mellan olika samhällsgrupper när dominerande gruppers ideologier accepteras, legitimeras och slutligen tillämpas i samhället. Teorin belyser således hur sociala strukturer kan påverka ideologier samt hur människor följer ideologier även fast det inte gynnar dem (Joseph, 2002, s. 125). Begreppen ideologi och hegemoni skiljer sig åt på så sätt att hegemoni betyder dominerande, till exempel en dominerande grupp eller dominans, och ideologi betyder system av idéer.

Dominerande samhällsgrupper har alltså möjlighet att påverka både samhället och andra grupper genom sina ideologier som legitimeras av andra. För att en grupp ska bli dominerande handlar det främst om ideologier snarare än själva gruppen i sig, med det menas att när en grupps ideologi når konsensus blir gruppen dominerande och kan då erhålla makt på den politiska och sociala arenan (Gramsci, 1999, s. 20). Den dominerande gruppen kan upprätthålla makten genom att kontinuerligt framställa gruppens ideologier som normala och korrekta (Gramsci, 1999, s. 123).

Att synliggöra dominerande grupper i dagens samhälle kan vara komplicerat eftersom klasskillnader som Gramsci utgick från, inte är lika tydliga idag. Gramsci utgick från maktrelationen mellan borgarklassen och arbetarklassen, och då var det främst borgarklassens världsbild som dominerade i samhället. Borgarklassens världsbild legitimerades och upprätthölls genom att övertyga arbetarklassen att deras världsbild är korrekt och naturlig (Gramsci, 1999, s. 20).

I ovanstående stycken redogjordes en mer övergripande presentation av teorin och den teoretiska betydelsen hegemoni innefattar. Nedan beskrivs ett mer specifikt fokus på medias roll och tillämpningen av teorin i denna uppsats. Hegemoni används även som ett begrepp som förklarar dominerande gruppers maktutövande över andra grupper och media är här ett instrument som kan användas för att utöva makt (Joseph, 2002, s. 127). Genom media når den dominerande gruppen ut till en större del av befolkningen så att deras ideologier kan påverka och styra andra, vilket gör att ideologin framstår som det naturliga förhållningssättet (Joseph, 2002, s. 29). Teorin används som

ett redskap i tolkningen för det valda materialet för uppsatsen. Vi menar på att media konstruerar inte endast en verklighet utan media skapar även maktförhållanden. På grund av det tillämpas denna teori för att synliggöra tecken på maktpositioner som tycks förekomma i materialet. Med hjälp av denna teori kan vi belysa vilka dominerande grupper som vi uppmärksammar i materialet, hur dessa grupper förmedlar sina ideologier i koppling till händelsen i Rinkeby och hur det kan påverka medias framställning av upploppet och Rinkeby som område.

Det teoretiska ramverket

Vi har nu presenterat de valda teorierna och begreppen för denna uppsats. För att få en förståelse för hur dessa teorier och begrepp tillsammans bygger upp ett teoretiskt ramverk som tillämpas genomgående i uppsatsen, sammanställs dem nedan. Inledningsvis introducerades kritisk diskursanalys. Denna teori är en god utgångspunkt för att analysera diskurser, men behöver kompletteras med andra teorier för att uppnå djupare analyser. Väsentliga delar i teorin är hur sociala händelser påverkas av maktrelationer, ideologier och hur händelsen framställs.

Inom diskursanalysen är maktrelationer det som påverkar sociala händelser: möjligheter och begränsningar som påverkar språk, genrer och aktörer. För att fördjupa analysen av maktrelationer tillämpas teorin om hegemoni. Makt inom Gramscis teori handlar bland annat om att vissa grupper besitter makt genom tolkningsföreträde, vilket är en sorts dominans, och kan på så sätt påverka samhällets uppfattningar om diverse fenomen. Med hjälp av dessa två delar av teorierna kan vi uppmärksamma dels vilka maktpositioner som har möjligheten att bestämma över diskursen, och dels vad de framför.

Detta för oss vidare till ytterligare viktiga delar av teorierna: ideologi. Detta begrepp var framstående i både kritisk diskursanalys och hegemoni. Inom kritisk diskursanalys är ideologier representationer av vissa delar av världen, som bidrar till skapandet, upprätthållandet och förändringen av sociala makt- och dominansrelationer samt exploiteringsrelationer. Gramsci definierar ideologi som ett system av idéer och som kan användas som verktyg för att förvärva makt av dominerande grupper. Definitionerna används i denna uppsats för att uppmärksamma underliggande syften i framställningen av upploppet i Rinkeby.

I och med att vi fokuserar på hur händelser, maktförhållanden och ideologier konstrueras och legitimeras i medietexter har vi fokuserat på de delar av den sociala konstruktionen av verkligheten som har med framställning att göra. Inom kritisk diskursanalys påverkas även sociala händelser av hur de framställs. För att fördjupa detta tillämpas det socialkonstruktivistiska ramverket. Begreppen som används från denna teori är externalisering, objektivering, internalisering, institutionalisering, legitimering och reifikation. Dessa begrepp sammanfattar hur samhället skapas av människan, ses som objektiv och utanför människan, inkorporeras i individens medvetande och legitimeras som en logisk ordning, i en pågående dialektisk process. Kanske är språket den viktigaste delen av objektiveringen, alltså hur vi ser vår värld som objektiv. Media, som är baserad på språk, är därför en viktig faktor i objektiveringen av världen, men också en externalisering och legitimering av subjektiva åsikter. Med hjälp av detta begreppsliga ramverk ska vi undersöka medias framställning genom vilken meningarna och erfarenheterna förs vidare och skapar en verklighet som internaliseras. Avslutningsvis, med dessa teorier och begrepp ämnar vi belysa hur upploppet i Rinkeby framställs och används i media.

Tidigare forskning

Även om just den händelsen som står i fokus för vår uppsats inte har studerats i tidigare forskning har forskare ägnat intresse åt liknande frågor. Syftet med denna uppsats är alltså att belysa hur upploppet i Rinkeby framställs och används i media. I det kommande kapitlet beskrivs denna forskning, uppdelat i tre huvudsakliga teman som är baserade på frågeställningarna om hur framställningen av upploppet konstrueras och vilka maktuttryck som visas, och har sorterats efter vad studierna har gemensamt. Dessa teman är: Bilden av förorten, Medias konstruktion av den sociala verkligheten samt Media och makt. Det första temat innefattar hur media beskriver förorten, med utgångspunkt i ämnen som avvikelse och kolonialism. Det andra temat redogör för studier som behandlar konstruktionen av medias framställning av den sociala verkligheten. Slutligen, i det tredje temat presenteras vilka aktörer som har makt i media och hur media verkar ideologiskapande.

Bilden av förorten

Bilden av förorten har varierat med åren, men flera studier beskriver hur bilden förändrats från positiv till negativ såväl nationellt som internationellt. Årtalen varierar mellan olika studier men från 1950- till 1970-talet sågs Sveriges förorter och miljonprogram i neutrala eller positiva sammanhang angående samhällsplanering och social jämlikhet (Wimark, 2018, s. 6; Ericsson, m.fl., 2000, s. 7; Dahlstedt, 2017, s. 341; Dahlstedt, 2004, s. 15). Från 1970-talet började emellertid en mer kritisk bild att växa fram (Ericsson, m.fl., 2000, s. 7; Wimark, 2018, s. 6; Dahlstedt, 2017, s. 342). Bilden av förorten har sedan dess framstått som fixerad och består främst av stereotypa framställningar som syftar på att förorten är präglad av utanförskap, fattigdom, sociala problem, kriminalitet och utanförskap (Ericsson m.fl., 2000, s.102; Wimark, 2018, s. 6; Dahlstedt, 2017, s. 341; Larsson, 2014, s. 43; Dahlstedt, 2004, s. 15-17; Arfvidsson, 2016, s. 305; Lahti Edmark, 2002, s. 12). Sättet som det pratas om förorten har alltså under de senaste 40-50 åren varit strukturerad efter föreställningar om avvikelser och annorlundaskap. Under 2000-talet har dock framställningen breddats och utmanats, även om förorten fortfarande implicit beskrivs som främmande och problematisk. När berättelser om framgång i förorten lyfts fram är det som något avvikande från det normala, som då är kriminalitet och droger (Dahlstedt, 2004, s. 17-19).

Men forskning pekar också på att sättet som den svenska förorten beskrivs innehåller också kolonialistiska tankemönster, med rasistiska undertoner och klassförakt (Dahlstedt, 2004, s. 24-25). Med kolonialistiska tankemönster menas ord som anspelar på civiliserade kontra primitiva, kulturell överlägsenhet, Vi och Dem, mångkulturellt centrum kontra problemområde, slum och djungel (Ericsson m.fl., 2000, s. 103-104; Lahti Edmark, 2002, s. 121; Dahlstedt, 2004, s. 16; Arfvidsson, 2016, s. 305; Brune, 2006, s. 92). Den tidigare forskningens resultat pekar på att sättet som förorten beskrivs i media får konsekvenser i form av försämrad integration, diskriminering på arbetsmarknaden och inom rättsväsendet, stigmatisering, och att den riskerar att förstärka rasistiska tankegångar (Ericsson m.fl., 2000, s. 103-104; Dahlstedt, 2017, s. 344; Lahti Edmark, 2002, s. 121; Larsson, 2014, s. 43-44; Dahlstedt, 2004, s. 26).

Till skillnad från denna avvikande och kolonialistiska bild om förorten som forskning beskriver, beskriver forskning även att en annan bild av förorten finns. Denna bild beskrivs av lokalbefolkningen, som menar att de upplever förorten som en trygg plats, en familj som tar hand om varandra och känner sig hemma. De menar att när saker händer, som brinnande bilar, våld eller kriminella handlingar överdrivs det av media. De beskriver att förorter generellt över hela världen framställs som farliga, vilket de upplever som sårande, och att den främsta utmaningen för befolkningen i förorten är etniskt socialt utanförskap (Dahlstedt, 2017, s. 343). Platser utanför förorten upplever de boende som otrygg, en plats där de inte hör hemma och innefattar en känsla av utanförskap. De upplever sig bli särbehandlade utanför förorten, på grund av sättet de talar, klär sig och för sig (Dahlstedt, 2017, s. 344).

Här har alltså olika bilder av förorten beskrivits. En kommer från media och politiker, en annan kommer från lokalbefolkningen. Detta tyder på att det kanske inte är så självklart hur förorten faktiskt är, utan att det finns olika upplevelser. Härnäst ska vi presentera vad media har för roll i konstruktionen av framställningar av olika fenomen. Detta för att visa på vad tidigare studier har kommit fram till angående medias roll i skapandet av den sociala verkligheten, och i och med det, skapandet av bilden av förorten.

Medias konstruktion av den sociala verkligheten

Hur media konstruerar den sociala verkligheten beskrivs i forskning ske genom den framställning som de väljer att presentera. Forskning pekar på att media framställer saker på olika sätt och hur ett fenomen framställs påverkar vilken version som förstärks. Viss forskning beskriver att media bestämmer hur händelser framställs. Det som framställs beskrivs ofta som sanning och sunt förnuft

vilket ger trovärdighet, skapar föreställningar och samtycke samt ger legitimitet åt vissa tolkningar och åsikter (Löwander, 1998, s. 90; Maguire, 2007, s. 320; Ericsson m.fl., 2000, s. 7). Men vad som påverkar konstruktionen av dessa olika framställningar beskrivs på olika sätt. Dessa presenteras nedan.

Viss forskning pekar på att konstruktionen av en framställning sker i enlighet med de värderingar som media anser att det råder konsensus kring. Löwander (1998) menar att framställningarna att dessa tolkningar och åsikter är ofta i linje med vad personer med makt och status tycker. Media gör detta baserat på ett antagande om att vi alla innehar samma värderings- och normsystem som kan ses "som ett resultat av en komplex konstruktions- och legitimeringsprocess" (Löwander, 1998, s. 90). Detta i sin tur leder ofta till ett bevarande av ojämlika maktförhållanden, vilket kan ses som att medierna jobbar ideologiskt. Värderingarna som då förmedlas av medierna är de som de anser är gemensamma och dessa värderingar gynnar ofta den dominerande gruppens intressen (Löwander, 1998, s. 90-91).

Annan forskning beskriver att det finns vissa begränsningar och en tendens att förenkla och polarisera som präglar medias konstruktioner. Forskning pekar på att media styrs av politiska och ekonomiska intressen (Svensson, 1998, s. 177; Maguire m. fl., 2007, s. 309) och att media är präglad av tendenser att polarisera och förenkla verkligheten (Svensson, 1998, s. 185). Men trots detta finns det i media fortfarande en idealisering och ett intresse att granska makten (Svensson, 1998, s. 177). En annan viktig poäng är att medias innehåll också påverkas av resterande samhälle (ibid.). Svensson menar att mediakritik ofta handlar om en demonisering av media och överskattar verkningarna och makten som media har. Detta leder till en mystifiering. Det är därmed viktigt att undersöka media utifrån den komplexa dynamik som media har med omvärlden (Svensson, 1998, s. 188)

Avslutningsvis finns forskning som pekar på att konstruktionen av händelser i förorten beror på vilken aktör som får skapa konstruktionen. Den ena aktören är politiker och den andra är lokalbefolkningen. Studier som har undersökt medias framställning av händelser i förorten kom fram till att det finns två sätt som dessa händelser ramas in, och vilket perspektiv som dominerar har effekter (Arfvidsson, 2016, s. 310). Den ena kommer från lokalbefolkningen som beskriver händelserna från en synvinkel. De beskriver att orsaken till händelser i förorter är arbetslöshet, diskriminering, polistrakasserier och att inte bli sedd och hörd. En enligt polisen vanlig intervention

i en förort uppfattades av de boende som ännu ett tecken på rasism och polisbrutalitet vilket sensationaliserades av media (Arfvidsson, 2016, s. 302). Den andra synvinkel kommer från politiker och lokala aktörer, exempelvis skolpersonal. De beskriver orsaken som socialt utanförskap, socioekonomisk utsatthet, misslyckad integration, och kopplar händelser till ungdomsgång och bristande föräldraskap (Arfvidsson, 2016, s. 303; Dahlstedt, 2017, s. 342).

Forskning tyder på att sättet som politiker framställer händelser i förorten och hur media framställer brott får effekter. Dessa effekter kan vara att periferin synliggörs, att deltagarna blir symboler för social oordning, att det blir ett fokus på misslyckad integrering, att incitament för vissa typer av interventioner legitimeras och att ansvaret läggs på odefinierade grupper (Ericsson m.fl., 2000, s. 104; Arfvidsson, 2016, s. 303; Dahlstedt, 2017, s. 341-342). Medias framställning av brott beskrivs bidra till att skapa rädsla som kan leda till ångest och minskad tillit till sociala relationer (Maguire m.fl., 2007, s. 323).

Här har vi alltså beskrivit vad forskning har kommit fram till angående hur och varför media konstruerar den sociala verkligheten. I nästa avsnitt beskrivs hur konstruktionen av framställningar påverkas av aspekter som kan kopplas till makt.

Media och makt

Forskning pekar på att det finns flera maktfaktorer som kan påverka hur förorten och händelser i förorten framställs i media. Den första faktorn är aktörer som skapar framställningen. Journalister skapar oftast medias innehåll och konstruerar därmed ofta framställningar. Men journalister i Stockholmsregionen består främst av vit medelklass där en försvinnande liten mängd bor i förorterna (Larsson, 2014 s. 44). En annan aktör som ofta får tolkningsföreträde är statsrepresentanter, polisen och politiker, vilket får konsekvensen att de bakomliggande orsakerna till våldshändelser i förorterna osynliggörs, makthavarna blir fria från ansvar och händelserna framstår som oförklarliga utbrott av våld. Denna orättvisa skildring förstärker strukturer och stereotyper, och kan ge bränsle åt rasister och extremister samt ses av lokalbefolkningen som strukturell diskriminering vilket leder till oroligheter (Larsson, 2014, s. 45-46; Boréus, 2016, s. 95; Löwander, 1998, s. 95; Maguire, 2007, s. 325). Slutligen får sällan lokalbefolkningen i förorter uttala sig om en händelse, utan oftast är det statsrepresentanter, till exempel poliser eller politiker (Larsson, 2014, s. 45; Boréus, 2016, s. 95; Löwander, 1998, s. 95).

En annan maktfaktor som kan påverka framställningen av förorter enligt forskning är ideologier och rasism. Viss forskning pekar på att det förekommer ideologier och diskursiv rasism i västerländsk media (Löwander, 1998, s. 91; Hall, 1990, s. 18; Maguire, 2007, s. 325; van Dijk, 2000, s. 33). Men hur ideologier och rasism visas i media skiljer sig mellan de olika studierna. Som beskrivs ovan så har även polisen, politiker och journalister tolkningsföreträdare i media före rasifierade, som sällan fick uttala sig (Löwander, 1998, s. 95). Detta beskriver även Stuart Hall (1990) som menar att mångfalden i media har förbättrats, men trots det existerar fortfarande spår av vita människors perspektiv (Hall, 1990, s. 22). Enligt flera studier framkom rasism i nyhetsrapportering genom att media tillåter rasistiska attityder, åsikter och ideologier ta plats, genom bland annat intervjuer, vilket gör att dessa attityder framstår som sanna och accepterade samt främjar en viss maktordning (Löwander, 1998, s. 91; van Dijk, 2000, s. 36). Vissa studier pekar också på att rasism visas i media genom att konsekvent koppla etniska minoriteter och missgynnade grupper med negativa sammanhang som konfliktsituationer, problem eller ord som kriminell (Löwander, 1998, s. 91; Brune, 2006, s. 92). Slutligen menar Löwander (1998) att rasism även visas i media genom att nyhetsrapporteringen sällan tog upp att diskriminering, segregering och rasism existerar och om de gjorde det, beskrevs de som mindre problematiska (Löwander, 1998, s. 92). Medierna utövar makt genom legitimeringen av marginaliserad rasism och oförmåga att prata om rasism (Löwander, 1998, s. 96).

Slutligen pekar ett par studier på att media formar och formas av ideologier. Stuart Hall (1990) menar att media presenterar den sociala världens ideologier och är på så sätt en del av produktionen och reproduktionen av ideologier (Hall, 1990, s. 20). På liknande sätt beskriver Maguire (2007) att media har ideologiska och strukturella orsaker till vad de publicerar och hur de framställer en händelse, exempelvis tidningens uttalade politiska ideologi och nyhetsvärde. Oftast presenteras brott som är exceptionella och ovanliga medan brott som påvisar strukturer och mönster undviks (Maguire, 2007, s. 325).

Konsekvenserna av förekomsten av ideologier och rasism är att media konstruerar attityder och stereotyper (Löwander, 1998, s. 91). Osynliggörandet av individer eller grupper i media blir en del av diskrimineringen mot dem, och det systematiska osynliggörandet bidrar till ett bibehållande av en negativ framställning av områden, individer eller grupper (Brune, 2006, s. 100). Det är främst minoritetsgrupper som invandrare eller individer med utländsk bakgrund som inte får utrymme i media att framföra egna upplevelser eller uppfattningar och på så sätt blir medias perspektiv om dem det som framförs (Brune, 2006, s. 103).

Sammanfattning

Sammanfattningsvis så har detta avsnitt presenterat tidigare slutsatser och perspektiv angående bilden av förorten, hur media konstruerar den verkligheten och maktuttryck i media. Vad tidigare studier pekar på angående det första temat är att det har växt fram en negativ bild av förorten som främst baseras på de som har tolkningsföreträde i media, det vill säga statsrepresentanter.

Lokalbefolkningen i förorten har inte samma upplevelse av förorten men får sällan uttala sig om deras synvinkel. Detta för oss vidare till nästa tema som behandlade medias konstruktion av den sociala verkligheten. Det finns alltså olika framställningar som konstrueras av media och dessa påverkas av olika faktorer. Dessa faktorer är, utöver aktörer, värderingar samt politiska, ekonomiska och strukturella aspekter. Avslutningsvis presenterades temat media och makt, där vi presenterade maktfaktorer i medias framställningar. Här var det främst ideologier, och då främst rasistiska ideologier som påverkade. Detta får effekter i form av ökad segregering, försämrad integration, främjande av rasistiska attityder samt ett osynliggörande och marginaliserade av rasism och vissa grupper.

Det tycks alltså som att det som presenterades i kapitlet Inledning, att framställningen av media verkar påverkas av närvarande aktörer, och att media och politiker tenderar att dra slutsatser utifrån aktuella händelser snarare än vetenskapliga perspektiv, speglas till stor del i forskningen som presenterades här. Vad som till stor del saknades vad vi såg i vår genomgång av forskning inom området, var att det till viss del saknas forskning om representation av förorter i relation till enskilda händelser. Vi har heller inte uppmärksammat att just denna händelse har undersökts förut. Detta ämnar vi att belysa i vår undersökning. Vi undrar om en liknande framställning också återspeglas i medias rapportering av upploppet i Rinkeby år 2017? Är samma aktörer närvarande? Slutligen, vilka uttryck för makt kan vi se, liknar det vad som beskrivits i detta avsnitt, i form av rasism, ideologi och tolkningsföreträde för statsrepresentanter, eller saknas dessa maktuttryck i framställningen av upploppet? Detta ska vi undersöka med hjälp av våra frågeställningar, våra teorier och vår metod, som presenteras härnäst.

Metod

Syftet med denna uppsats är att belysa hur upploppet i Rinkeby framställs och används i media. För att besvara våra frågeställningar använder vi en kvalitativ ansats i form av Norman Faircloughs kritiska diskursanalys. Metodologiskt använder vi oss av den kritiska diskursanalysens analysverktyg, som presenteras nedan. De teoretiska utgångspunkterna för denna ansats har beskrivits tidigare i det teoretiska avsnittet. Underlaget för analysen bestod av fyra dagstidningars bevakning och diskussion kring händelsen i Rinkeby som beskrivs i nästa avsnitt. Diskursanalysen består av tre delar: den textuella, den diskursiva och den sociala. Hur vi har gjort för att komma åt dessa tre delar i arbetet med materialet beskrivs därefter. Avsnittet avslutas med reflektioner om vårt metod- och materialval.

Material och urval

För att genomföra den kritiska diskursanalysen analyserades fyra av de mest lästa tidningarna i Sverige, enligt branschorganisationen Tidningsutgivarna, vilket var: *Aftonbladet*, *Expressen*, *Dagens Nyheter* [DN] och *Svenska Dagbladet* [SvD] (Tidningsutgivarna, 2018). Insamlingen av empirin gjordes genom Mediarkivet Retriever Research som finns tillgänglig via Uppsala universitetsbibliotek. För att undersökningen ska vara trovärdig säkerställdes reliabiliteten, alltså att samma undersökning kan genomföras vid en annan tidpunkt samt av en annan forskare och att resultatet av undersökningen ska vara intersubjektivt (Eriksson & Wiedersheim-Paul, 2014, s. 64; Bergström & Boréus, 2012, s. 42). Detta säkerställdes genom att vi noggrant och detaljerat beskriver sökord, sökkriterier och urval. Sökorden var "upplopp i Rinkeby", eftersom vi endast ville använda tidningsartiklar som relaterar till upploppet i Rinkeby. I det urvalet framkom 50 tidningsartiklar som alla refererade till eller handlade om upploppet och därför ansågs vara relevanta. Dessa var från 20 februari 2017, när upploppet i Rinkeby skedde, fram till 31 december 2017. Detta för att det är av intresse för analysen att inte bara undersöka hur händelseförloppet beskrivs, utan även att undersöka hur debatten efteråt såg ut och i vilka sammanhang som händelsen användes som ett argument för något. För att försäkra oss om att de flesta artiklar som berörde händelsen i de fyra tidningarna behandlas i analysen sökte vi även på "Rinkeby" under perioden 2017-02-20 till 2017-03-01. Med det kan vi även undersöka de artiklar som inte nämner ordet upplopp men publicerades under en tid då intresset för händelsen kan tänkas vara stort. Av de 88 artiklar som framkom med detta sökord och inom denna tidsram, så lades 13 till. Alla artiklar

som handlade om eller refererade till upploppet togs med i urvalet. Tidningsartiklarna som valdes bort ansågs inte vara användbara i urvalet eftersom att de varken handlade om eller refererade till händelsen som vi behandlar, eller var artiklar som redan fanns i originalurvalet. De artiklar som lades till benämnde upploppet som händelsen, upploppen eller kravallerna. Men med sökordet Rinkeby framkom främst artiklar som inte handlade om upploppet, och antalet av sådana artiklar ökade ju längre tiden gått från upploppet som artiklarna publicerades. Därför valde vi att inte söka under en längre period, utan vi anser att materialet vi fann troligen innehåller de flesta artiklarna om upploppet som finns i Mediearkivet.

Inom diskursanalys ska texterna väljas utifrån möjlighet att besvara forskningsfrågan. Det ska också göras genom att se till att urvalet består av tillräcklig mycket text (Ahrne & Svensson, 2015, s. 184). För att säkerställa att urvalet kan besvara våra forskningsfrågor användes de två sökfraserna och tidsbegränsning för att enbart få material om händelsen. Sedan valdes även tidningsartiklar bort som inte handlade om eller refererade till upploppet. Genom sökorden och tidsramen säkerställdes även validiteten, som betyder att forskaren mäter det som är avsett att mäta (Bergström & Boréus, 2012, s. 42; Eriksson & Wiedersheim-Paul, 2014, s. 64). Materialet blev slutligen runt 90 sidor text i teckenstorlek 12, och antalet tidningsartiklar blev 63 stycken, vilket är en mängd som vi anser lämplig för denna uppsats.

Urvalet blev slutligen som sagt 63 tidningsartiklar som var relativt jämnt fördelade mellan de fyra tidningarna. Tidningsartiklarna refereras till genom deras artikelnummer (artikel nr) som kan hittas i bilaga 1 i slutet av uppsatsen, till exempel (artikel 1;2;3). Etiska övervägande tillämpades gällande behandlingen av personuppgifter som namn på individer som var delaktiga i tidningsartiklarna. Individerna som framkom i tidningsartiklarna kan inte ge sitt samtycke, i enlighet med samtyckeslagen som innefattar att deltagare i undersökningen har rättigheter att avgöra sin medverkan (Vetenskapsrådet, 2002, s. 16). Men det kan ändå anses att de har givit sitt samtycke i och med att deras uttalanden har gjorts till tidningar som kan antas ha deras godkännande vid publicering. Lokalbefolkningens och andra civila personers namn har vi ändå valt att anonymisera i materialet eftersom lokalbefolkningens namn inte har någon relevans för vår undersökning. Vi benämner dem därför som *boende* eller *person* och en siffra, till exempel [boende 1] eller [person 1]. Däremot anser vi att offentliga personers namn, som politiker, är av relevans för uppsatsen eftersom vi bland annat vill belysa olika politikere uttalande. Empirin för uppsatsen samlades in av uppsatsförfattarna i april 2019.

Analysverktyg

I arbetet med materialet har vi, som redan framkommit, tagit utgångspunkt i Faircloughs kritiska diskursanalys (2003) och dess analytiska verktyg. Winther Jørgensen och Phillips (2002) presenterade, utifrån den kritiska diskursanalysen, analysverktyg för analys av olika sorters texter. Dessa var bland annat intertextualitet, interdiskursivitet, interaktionell kontroll, ethos, metaforer, ord, grammatik, modalitet, transitivitet, genrer samt relationen mellan diskurs och social kontext (Winther Jørgensen & Phillips, 2002, s. 72-75). Bland de presenterade analytiska verktygen har ett urval gjorts för att anpassas till vårt syfte. Några begrepp valdes bort, då de fokuserar på textens lingvistiska uppbyggnad vilket inte är intressant för denna analys som fokuserar på uttryck av makt och framställning. De analytiska verktyg som vi använder oss av är transitivitet, modalitet, intertextualitet och diskursordning för att undersöka relationen mellan text och maktrelationer (Fairclough, 2003; Winther Jørgensen & Phillips, 2002).

För att analysera texten använde vi begreppen på följande sätt. Modalitet handlar om i vilken utsträckning som något framställs som sant och om talaren står för sitt uttalande (Winther Jørgensen & Phillips, 2002, s. 73). I media framställs tolkningar ofta som fakta genom att använda objektiva snarare än subjektiva modaliteter (Fairclough, 2003, s. 166; Winther Jørgensen & Phillips, 2002, s. 74). För att exemplifiera utifrån vårt material ser vi ord som “upploppen resulterade i” (artikel 32) som indikationer på en objektiv modalitet och ord som “jag tror att” (artikel 22) som indikationer på en subjektiv modalitet. Objektiva modaliteter, det första exemplet, har effekten att det reflekterar och förstärker textens pondus och auktoriteten (Fairclough, 2003, s. 166; Winther Jørgensen & Phillips, 2002, s. 74).

Transitivitet behandlar hur händelser kopplas eller inte kopplas med subjekt respektive objekt, och vilka ideologiska konsekvenser som det har (Winther Jørgensen & Phillips, 2002, s. 73). För att undersöka detta tittade vi på hur olika händelser i upploppet beskrivs i samband med en person, en institution eller ingenting alls. Att koppla händelser till objekt istället för subjekt ger effekten av att reducera betoningen på aktören, och betona effekten. För att exemplifiera detta utifrån vårt material ser vi ord som “polispatrullen ska ha känt sig så pass trängd” (artikel 34) som en indikation på en objektiv transitivitet, polispatrullen, och ord som “för kollegan som upplevde sig tvingad att skjuta” (artikel 39) som en indikation på en subjektiv transitivitet, kollegan. Effekten kan då bli att det framstår som att ansvaret för en händelse inte ligger på någon (Winther Jørgensen & Phillips, 2002, s. 73).

Den diskursiva dimension undersöker vi genom begreppet intertextualitet, som handlar om hur en text har tagit från, inkorporerat, omformulerat, citerat och är i dialog med andra texter (Fairclough, 2003, s. 17) I alla texter finns det inkluderade utdrag från andra texter och aktörer som kan vara relevanta (Fairclough, 2003, s. 47) Men lika viktigt är vilka textutdrag och aktörer som exkluderas (Fairclough, 2003, s. 61). Detta undersökte vi i materialet genom att sammanfatta alla återkommande personer, citat, meningar eller åsikter som förekom i materialet. Exempelvis förekomsten av ordet "kameraövervakning", i samtliga texter i materialet. Till exempel "Sverigedemokraterna är positiva till mer kameraövervakning" (artikel 61) och "Både regering och opposition vill alltså göra det lättare för polisen att kameraövervaka" (artikel 5). Intertextualiteten synliggör historien i en text och hur en text sätts i relation till andra texter. Detta i förlängningen främjar eller hämmar vissa typer av diskurser. Hur texter reproduceras begränsas av maktrelationer och maktkamper (Winther Jørgensen & Phillips, 2002, s. 65-66).

Den sociala dimensionen undersöktes genom begreppet *diskursordning*. Diskursordningen är det nätverk av sociala praktiker som visas genom språket, som genrer och stilar. Diskursordningen är de begränsningar och möjligheter som olika sociala praktiker utsätter språket för (Fairclough, 2003, s. 23-24). För att undersöka detta i materialet kategoriserade vi tidningsartiklarna i tre olika stilar eller genrer; åsiktstexter, reportage och nyhetsartiklar. Exempel på vad som kategoriserades som nyhetsartikel: "Polisen avlossade varningsskott efter att ha utsatts för stenkastning i Rinkeby under måndagskvällen" (artikel 34). Exempel på vad som kategoriserades som reportage: "Efter oroligheterna i Rinkeby natten mot tisdagen kräver de boende SvD talat med fler poliser, hårdare straff och utvisning" (artikel 16). Slutligen, ett exempel på vad vi kategoriserade som åsiktstext: "Paradoxalt nog finns något hoppfullt över upploppen i Rinkeby. Det visar att polisen lyckas störa de kriminella. Ge dem resurser att fortsätta med det." (artikel 19) [en ledare som handlar om att fler poliser behövs i förorter].

Dessa begrepp berör olika djup i texten och delas därför in i tre olika dimensioner. Den första dimensionen är den textuella som belyser hur diskurser stödjer en viss tolkning av en händelse (Winther Jørgensen & Phillips, 2002, s. 73). Genom att analysera den textuella dimensionen visas det hur texten konstruerar versioner av verkligheten, sociala identiteter och sociala relationer genom sättet som texten behandlar händelser och sociala relationer (Winther Jørgensen & Phillips, 2002, s. 73). Den andra dimensionen är den diskursiva som syftar till att visa hur en text produceras och konsumeras (Winther Jørgensen & Phillips, 2002, s. 72). Den tredje dimensionen är den sociala som syftar till att belysa vad de ideologiska, sociala och politiska konsekvenserna är av diskurser

och dess bredare genrer (Winther Jørgensen & Phillips, 2002, s. 76). Dessa dimensioner undersöks genom begreppen men tas inte upp i sig i analysen.

Utöver analysverktygen så är det viktigt att analysera hur texter skapar meningar. Detta sker på tre sätt: genom produktionen av texten, texten i sig och hur den kommer tas emot av läsaren. Den första gäller vem som skrivit texten exempelvis journalister och deras identitet, intentioner, värderingar och intressen (Fairclough, 2003, s. 10). Den sista gäller vem som läser texten och hur texten tolkas, vilket beror bland annat på läsarens institutionella position, kunskap och värderingar. Meningen med texter är viktigt att analysera för att det är snarare meningen i texten än texten själv som ger sociala effekter (Fairclough, 2003, s. 11). Hur texten i sig skapar mening analyseras med analysverktygen, men vi kommer här även att titta på vilka som skapat texterna i materialet och hur texterna uppfattas. Det är inte möjligt inom denna uppsats att ta reda på hur läsaren uppfattar texter, men genom att studera debatt texter, insändare och förekomsten av kommentarer om händelseförloppet och dess beskrivning, kan man få en hint om hur texten uppfattas.

Genom de utvalda analysverktygen undersöktes tidningsartiklarna många gånger. Processen i en diskursanalytisk ansats är främst att definiera och avgränsa datamaterialet genom att systematiskt undersöka och organisera det valda datamaterialet (Fejes & Thornberg, 2015, s. 34). Det finns svårigheter med att framställa en meningsfull representation av en stor mängd material som samlas in, därav är det väsentligt att identifiera mönster i det som är av intresse för uppsatsen (Fejes & Thornberg, 2015, s. 35). Materialet undersöktes utifrån författarnas uppfattning om det sociala kontext som texten producerades. Detta för att det är en betydelsefull aspekt inom den kritiska diskursanalysen att inte skilja på textenheter och det omfattande sociala kontext, utan snarare att dekonstruera textenheter för att upplysa de osynliga budskapen som texten innehåller (Denscombe, 2018, s. 408). Texternas sattes även in i samtida politiska sammanhang. Detta för att om man vill försöka skapa en genomgripande uppfattning av materialet som analyseras är även tidigare vetenskap om samhället, politiken och kulturen väsentligt, för att uppfylla en täckande bakgrundkunskap för att tolka innebörden av materialet som analyseras (ibid.).

Begränsningar med metod- och materialval

Kritisk diskursanalys är en metod som resulterar i att undersökningen utgår från vissa förbestämda analysverktyg. Detta gör att undersökningen får en viss utgångspunkt som kan påverka hur materialet analyseras då vissa mönster och teman hamnar i fokus på grund av analysverktygen. Något som också kan påverka analysen är att det kan finnas svårigheter att uppmärksamma

dominanta diskurser i samhället eftersom alla människor är en del av diskurser och har förutfattade meningar och tidigare kunskap om området som undersöks, därmed kan det vara svårt att synliggöra och vara 'utanför' vad man är en del av (Winther Jørgensen & Phillips, 2002, s. 78). På grund av det är det viktigt att materialet undersöks och analyseras på ett så objektiva sätt som möjligt för att inte utgå från ett givet tankesätt (Winther Jørgensen & Phillips, 2002, s. 159-160).

Materialet kan också påverka resultatet. Upploppet som vi har valt att undersöka är en kriminell handling vilket gör att det är troligt att artiklarna till stor del är kritiska till handlingen. Därför är det viktigt att understryka att detta material antagligen kommer vara mer vinklat åt ett negativt håll, än om vi hade undersökt utifrån en positiv händelse, som en manifestation eller liknande. Till sist kan även artiklar som inte kom med i urvalet, vilket säkerligen är ett par, även påverka resultatet.

Uppsatsen utgår från ett kritiskt synsätt på medias bevakning av upploppet i Rinkeby vilket kan ses som ett försök till att försvara och rättfärdiga ett brottsligt och våldsamt beteende. Detta är inte syftet utan det är snarare att se mediebevakningen i ett större sammanhang av mönster som bland annat konstruerar och legitimerar maktrelationer, mellan till exempel grupper och områden, samtidigt som den formas av sociala strukturer och praktiker (Winther Jørgensen & Phillips, 2002, s. 58-59).

Resultat

I detta kapitel beskrivs de centrala resultaten i undersökningen. Som beskrevs i tidigare forskning har upploppet i Rinkeby 2017 inte undersökts förut, och det saknas ofta forskning baserade på händelser i förorter. I detta avsnitt ämnar vi bidra till forskningen genom att undersöka upploppet i Rinkeby, framställningen, dess aktörer och maktuttryck. Upploppet i Rinkeby ägde rum den 20 februari 2017. Polisen ämnade frihetsberöva en person i Rinkeby vilket ledde till att polisen utsattes för stenkastning vid 20-tiden på kvällen. Polisen avlossade i samband med detta ett skott och retirerade sedan till närområdet. I anknytning till detta skedde även ett antal inbrott i närliggande affärer och några bilar sattes i brand. Händelsen rubriceras som våldsamt upplopp och avslutades vid 23-tiden samma kväll. För att belysa upploppets framställning och användning i media ska vi i detta avsnitt besvara våra frågeställningar med hjälp av vår metod, den kritiska diskursanalysen, och dess analysverktyg samt våra tre teoretiska ramverk.

Materialet som vi analyserar består av 63 tidningsartiklar och notiser mellan 20 och 3200 ord från fyra nationella dagstidningar. För att förtydliga viktiga partier i citaten har vi markerat dessa i fetstil. Genom att studera dessa tidningsartiklar kan vi undersöka hur upploppet i Rinkeby framställs och används i media, vilket är syftet med denna uppsats. På så sätt kan man analysera vad tidningarnas framställning av upploppet handlar om eller används för, utöver att informera om en händelse. Materialet bestod till största delen av artiklar som inte handlade om det konkreta händelseförloppet, utan satte in upploppet i ett sammanhang. Genom analys av materialet framkom fyra centrala teman: Framställningen, Händelsen, Diskursen om Rinkeby och slutligen Den politiska diskursen, som vi anser är väsentliga för att besvara frågeställningarna. Den första frågeställningen *Hur konstrueras framställningen av upploppet i Rinkeby i media?* besvaras genom att undersöka tidningsartiklarnas genre, vilka grupper som förekommer i materialet och hur upploppet beskrivs. Den andra frågeställningen *Vilka tecken på makt synliggörs i framställningen av upploppet i Rinkeby?* undersöks genom att studera vad tidningsartiklarna handlade om utöver det konkreta händelseförloppet. Resultaten och analysen jämförs även med resultat från tidigare forskning inom ämnet.

Konstruktionen av framställningen av upploppet

Framställningen

Vad som framgick vid genomgång av materialet var att artiklarna snabbt övergick från att handla om konkreta händelsebeskrivningar, nyheter, till reportage och åsiktsartiklar som sätter in upploppet i ett större sammanhang. Dessa sammanhang var bland annat problem med kriminalitet och sociala problem i Rinkeby. Upploppet användes även som ett argument för politiska frågor eller sociala interventioner, eller som en symbol för något strukturellt som problem i förorten. För att visa hur upploppet framställdes i media har vi kategoriserat samtliga tidningsartiklar efter deras huvudsakliga innehåll (se tabell 1).

Tabell 1.

Kategorisering av tidningsartiklarna i materialet

Artikeltyp	Artikelförfattare	Antal artiklar	Antal ord per artikel
Nyhetsartiklar och notiser	Journalister	11	20 - 1 612
Reportage	Journalister	22	801 - 1 236
Åsiktstexter i form av Insändare, debattartiklar, ledare och kultursidor.	Journalister, Politiker Läsare Polis Experter	21 2 2 2 3	43 - 3 262

Anmärkning: för fullständigt underlag till tabellen, se bilaga 1.

Vid genomgång av materialet fann vi en *diskursordning*, det vill säga olika tidningsartiklar som tillhör olika genrer, i huvudsak tre olika genrer. Den första raden i tabellen, nyhetsartiklar, är tidningsartiklar som konkret beskriver händelseförloppet. Den beskriver en nyhetsgenre som utgjordes av elva artiklar där polisen var den främsta källan. Av dessa var två stycken notiser under 25 ord, den ena var på framsidan av en tidning och den andra var en referens till en artikel i tidningen. Ett par var kortare nyhetsartiklar med konkreta beskrivningar och sju stycken var längre och beskrev mer ingående om vad som hänt, vem som deltog och hur det hände, men handlade endast om händelseförloppet vid upploppet. Dessa elva såg ut såhär exempelvis:

Polisen avlossade varningsskott efter att ha utsatts för stenkastning i Rinkeby under måndagskvällen. Samtidigt sattes ett flertal bilar i brand. Man har gjort två stycken framryckningar där man kastat sten mot polisen, säger Lars Byström, presstalesperson vid Stockholmspolisen.

(artikel 34) [nyhetsartikel, journalistförfattare]

Uppgivna butiksägare kom till jobben i Rinkeby dagen efter upploppet. På måndagskvällen kastade maskerade personer sten mot polisen, som avlossade ett skott. Flera butiker fick rutorna krossade, en pizzeria blev vandaliserad och fick inbrott.

(artikel 44) [nyhetsartikel, journalistförfattare]

Den andra raden i tabellen behandlar reportagegenren, en genre där händelsen börjar förstås, det blir en diskursiv händelse. Detta för att journalister får i reportage möjlighet att göra berättelser av nyheter utifrån en vinkel. I materialet gjordes detta oftast genom att händelseförloppet beskrivs med inslag av eller utifrån politiker och deras åsikter, eller utifrån lokalbefolkningens upplevelser av upploppet och Rinkeby. I denna genre kategoriseras 22 tidningsartiklar och ett stort antal av dem kom ut redan dagen efter upploppet. Dessa handlade om politiska lösningar till upploppet, lokalbefolkningens åsikter om upploppet, upploppet kopplas till Rinkeby som område och dess sociala problem med koppling till händelseförloppet. Tidningsartiklarna var i huvudsak skrivna av journalister med många inslag av politiska citat och uttalanden. Följande citat kom ut i artiklar redan den 22 och 23 februari.

Efter oroligheterna i Rinkeby natten mot tisdagen kräver de boende SvD talat med fler poliser, hårdare straff och utvisning.

(artikel 16) [reportage, journalistförfattare]

Inrikesminister Anders Ygeman deltog på tisdagen i justitieutskottets möte i riksdagen där han pressades om situationen för polisen och kampen mot kriminaliteten efter upploppet i Rinkeby.

(artikel 58) [reportage, journalistförfattare]

Den sista raden i tabellen handlade om en genre där åsikter bland annat presenteras. Här hittade vi diverse åsiktstexter som ledare, krönikor, insändare och debattartiklar. Men i denna kategori klassificeras också tidningsartiklar som refererade till upploppet kortfattat i ett helt annat sammanhang för att göra en poäng (artikel 38; 27; 46; 53; 60). Främst handlade dessa artiklar om upploppet som legitimering för något annat, exempelvis kameraövervakning och fler poliser:

Hur mycket snabbare hade polisen kunnat agera om de hade haft kameror på plats i Rinkeby redan under kravallerna i februari i år? Kan kameraövervakning verkligen förhindra brott? En bra fråga.

(artikel 5) [åsiktstext, journalistförfattare]

Paradoxalt nog finns något hoppfullt över upploppen i Rinkeby. Det visar att polisen lyckas störa de kriminella. Ge dem resurser att fortsätta med det.

(artikel 19) [åsiktstext, journalistförfattare]

Här var alltså inte upploppet i centrum, utan användes bland annat som ett argument för exempelvis en åsikt. Dessa tidningsartiklar utgjorde 30 artiklar, vilket är ungefär hälften av materialet och

skapades utöver journalister även av politiker, en polis, läsare och 'experter'. Med experter menas exempelvis kriminologer och historiker som skriver artiklar om till exempel utvecklingen i området Rinkeby.

Denna indelning kan kopplas till hur Faircloughs kategoriserar händelsebeskrivningar i olika abstraktionsnivåer. Sociala händelser kan beskrivas på tre olika abstraktionsnivåer; konkreta händelsebeskrivningar, abstraherande över händelsekedjor eller serier av händelser samt representation på nivån sociala praktiker eller sociala strukturer. Vid abstraherande eller representation av händelser bör man titta på vad händelsen kopplas till. Genom det att titta på vad händelsen kopplas till kan man undersöka hur texten skapar en viss bild eller föreställning om händelsen (Fairclough, 2003, s. 138). Detta synliggjordes genom vår kategorisering, där man ser att materialet till största delen bestod av åsiktstexter, upploppet som representation för något. Upploppet används alltså i stor utsträckning i andra syften utöver nyhetsrapportering och sattes in i större sociala och strukturella sammanhang som var relevanta vid den tidpunkten.

Framställningen av upploppet var alltså i stor utsträckning kopplat till åsiktstexter. Men det är inte bara vilken genre som tidningarna tillhör, exempelvis åsiktstexter, som påverkar framställningen. I materialet framkom även ett mönster av aktörer. Dels var det vissa grupper som främst skapade tidningsartiklarna som utgjorde framställningen av upploppet och dels var det vissa grupper som frekvent förekom i texterna. Journalister var de som i största utsträckning skapade texterna som utgjorde framställningen, vilket kan ses som ganska självklart. Genom detta har journalisterna det främsta tolkningsföreträdet. De bestämmer för det mesta vad som ska skrivas om, hur det ska beskrivas och vad det ska kopplas till. De bestämmer vilken tolkning som ska användas för att beskriva händelseförloppet. Journalisterna skrev såväl nyhetsartiklar som reportage och åsiktsartiklar om upploppet i Rinkeby. På så sätt utövade journalister makt över hur händelseförloppet beskrivs: vad, när, hur, och även varför, genom reportage: vad de kopplar upploppet till, vilka personer som fick framföra sina åsikter om upploppet samt genom åsiktsartiklar: vad de tycker och tänker om upploppet och lösningar. Journalister skrev 21 av 30 åsiktstexter.

I sin tur fanns det främst tre grupper som förekom i materialet, polisen, politiker och lokalbefolkningen, både som källor till upploppets händelsekedja och i form av utrymme de fick för sina åsikter i artiklarna samt i några fall genom egenskrivna åsiktsartiklar. Dessa tre grupper var ofta närvarande i materialet och var en del i skapandet av framställningen av upploppet. De stod alla för olika sorters framställningar av händelseförloppet som beskrivs djupare i nästa avsnitt. I

nyhetsartiklarna var poliser, polisens presstalespersoner, regionpolischefer och polismästare de främsta källorna till uppgifter om händelseförloppet vid upploppet (artikel 10;13;34;35;57). Men även lokalbefolkningen fick i sex av elva nyhetsartiklar utrymme för att uttala sig om händelseförloppet. Två stycken kom från två personer som bevittnat händelsen. Men av dessa uttalanden var fyra stycken samma uttalande från en person. Detta gör att media framställer upploppet utifrån framförallt två perspektiv; det första från en person i lokalbefolkningen, och det andra från polisen. Detta både motsvarar och skiljer sig från de forskningsresultat som tidigare presenterats. Tidigare studier kom fram till att poliser, journalister och politiker främst hade tolkningsföreträde, både när det gäller händelser i förorter, brott, beskrivningen av förorten och framför rasifierade (Maguire, 2007, s. 325; Boréus, 2016, s. 74; Löwander, 1998, s. 95; Larsson, 2014, s. 45; Boréus, 2016, s. 95). Detta syns, som framkommit, även i våra resultat. Men samtidigt får även lokalbefolkningen utrymme i artiklarna vilket inte visats i tidigare studier.

Framställningen av upploppet i Rinkeby utgjordes alltså av framförallt åsiktsartiklar skrivna av journalister, men även elva nyhetsartiklar och 21 reportage. Framställningen av upploppet tycks därmed mest handla om att händelsen beskrivs som en representation eller en symbol för något. Artiklarna var främst skrivna av journalister och innehållet i tidningarna bestod främst av tre gruppers beskrivningar, tolkningar och åsikter: polisen, politiker och boenden. Konstruktionen av framställningar av upploppet görs alltså främst av journalister, polisen, politiker och lokalbefolkningen, och det är därmed dessa grupper som externaliserar sin inre värld, det vill säga gör sin egen värld till en del av den gemensamma sociala världen. Externaliseringen sker främst i form av åsiktsartiklar och reportage, inte konkreta beskrivningar av händelseförloppet, vilket påverkar hur framställningen av upploppet objektiveras, beroende på vad upploppet kopplas till (Berger & Luckmann, 1998, s. 68). Detta i sin tur utgör vad som ses som verkligheten och sanningen, alltså vad som objektiveras i samband med upploppet och händelseförloppet, och därmed vad som internaliseras hos läsaren (Berger & Luckmann, 1998, s. 75-77).

Journalister har som jobb att skriva artiklar, och polisen och lokalbefolkningen är parter inblandade i själva händelsen, vilket gör deras närvaro i materialet naturligt. Men att politiker har så stort utrymme, och så tidigt efter upploppet tyder på att deras åsikt får tolkningsföreträde trots att de inte är inblandade i händelsen. Detta kan vara ett tecken på makt. En dominerande grupp upprätthåller makt utan att tillämpa våld, istället bevara den dominerande gruppen makt genom att framhäva sin världsbild som den naturliga och på grund av det uppstår det inte konflikt (Joseph, 2002, s. 20). Detta kan ske genom tolkningsföreträde som dominerade grupper kan utöva i bland annat texter

och berättelser (Joseph, 2002, s. 87). Detta tolkningsföreträde som politiker får kan tyda på att de använder upploppet för att framhäva sin världsbild och ideologi, och att de därmed är dominerande. Detta förtydligas i senare avsnitt.

Händelsen

I detta avsnitt vill vi visa hur det centrala för vår undersökning, upploppet i Rinkeby, beskrivs i materialet. Trots att många tidningsartiklar var åsiktsartiklar, bestod ändå materialet av 32 artiklar som behandlade händelseförloppet. Det var som sagt endast elva nyhetsartiklar som beskrev händelseförloppet i sig. Utöver det var det 21 artiklar som kategoriserades som reportage som framställde händelsen utifrån en vinkel, till exempel i kombination med politiska uttalande eller lokalbefolkningens åsikter. Även de 30 åsiktsartiklarna beskrev i vissa fall delar av händelseförloppet. Framställningen av upploppet i alla dessa artiklar undersöktes först med hjälp av intertextualiteten. Vi undersökte alltså alla beskrivningar av händelseförloppet och kategoriserade likheter och skillnader. Vad som framkom var att framställningen av händelseförloppet i vårt material skilde sig åt på flera centrala punkter. Nedan beskriver vi de främsta skillnaderna i de olika framställningarna av upploppet i Rinkeby.

Anledningen till varför stenkastningen började beskrivs på liknande sätt i de olika artiklarna, men med ett antal variationer i formuleringen av situationen. Generellt kan det sägas att en person skulle frihetsberövas av någon anledning. Men på flera punkter går beskrivningarna isär. Vissa artiklar beskriver att "polisen befann sig i området för att gripa en efterlyst person" (artikel 7;10;30;32;33;56), andra beskriver hur en "hyllad gangsterrappare skulle visiteras" (artikel 13;62), andra beskriver att upploppet "började eftersom polisen kommer in området" och "stör de kriminella" (artikel 5;20) samt att det handlar om att "gripa en efterlyst person i ett narkotikaärende" (artikel, 57). Här kan vi alltså se olika transiviteter:

En hyllad **gangsterrappare stod i centrum för måndagens upplopp. Stenkastningen startade** när narkotikapolis **visiterade mannen.**

(artikel 62) [reportage, journalistförfattare]

Det är bra att polisen ingriper, **man grep en efterlyst person.**

(artikel 58) [reportage, journalistförfattare, säger: dåvarande inrikesminister Anders Ygeman (S)]

Vad olika händelser kopplas till för objekt och subjekt, transiviteten, skiljer sig alltså åt i materialet. Vi ser här att beskrivningarna skiljer sig åt angående varför polisen kom i kontakt med personen i fråga. Alla tidningsartiklar beskriver att anledningen till att upploppet startade var att polisen var i kontakt med personen. Men varför polisen kontaktade mannen beskrivs olika, som

visas ovan. Genom att journalister och poliser kopplar händelsen till en gangsterrappare eller en efterlysning legitimeras polisens handling. Om det beskrevs att det inte fanns incitament till att gripa personen hade situation kunnat tolkas på ett sätt, som trakasserier från polisen, därför kan anledning till dessa olika beskrivningar vara att det handlar om att legitimera insatsen genom att säga att personen var efterlyst eller gangsterrappare.

Samma sak sker i beskrivningen av skotten som polisen avlossade. Det beskrivs bland annat hur polisen kände sig så pass trängda att de tvingades avlossa varningsskott efter att ha utsatts för stenkastning (artikel 10;32;33;56), i samband med händelsen avlossade polisen skott (artikel 34), samt att de kände sig tvingade att skjuta för att inte bli skadade eller dödade på grund av stenregnet (artikel 39), att de avlossade skott för att träffa eller sköt verkanseld (artikel 7;18;61) och slutligen att polisen sköt skarpt (artikel 19). Även vem som sköt beskrivs olika; oftast används "polisen sköt" (artikel 34;35;50).

För kollegan som upplevde sig **tvingad att skjuta** så var alternativet att **riskera att skadas eller i värsta fall dödas av stenregnet**.

(artikel 39) [åsiktstext, polisförfattare]

Polispatrullen ska ha känt sig **så pass trängd** att man **tvingades avlossa varningsskott** i samband med stenkastningen.

(artikel 9) [nyhetsartikel, journalistförfattare]

Situationen eskalerade **så pass allvarligt** att **verkanseld** gavs.

(artikel 4) [åsiktstext, journalistförfattare]

Polisen avlossade **verkanseld de sköt helt enkelt för att träffa**. Situationen **upplevdes så hotfull** att han inte såg en annan utväg.

(artikel 16) [reportage, journalistförfattare]

Alla beskrivningar har gemensamt att skotten beskrivs som en påtvingad handling, men det är oklart vad den tvingande handlingen var. Beskrivningarna skiljer sig dock åt på två sätt. Här beskrivs dels olika personer som ansvariga för skotten. I det första och sista citatet beskrivs det vara en *kollega*, i den andra som *polispatrullen* och i den tredje beskrivs *ingen som ansvarig*, samt att den fjärde som *polisen*. Dels beskrivs också skotten på olika sätt, *skott*, *varningsskott* och *verkanseld*. Nästan alla dessa beskrivningar kommer från polisen.

Genom transitivitetetsbegreppet undersöker man hur händelser kopplas till objekt och subjekt och dess ideologiska konsekvenser (Winther Jørgensen & Phillips, 2002, s. 73). Att personen som sköt beskrivs på dessa olika sätt påverkar vem som framställs som ansvarig. Att använda ordet polispatrullen istället för en polis sätter ansvaret på organisationen istället för individen. Detta

tolkar vi som att polisen vill förmedla att det var ett gemensamt beslut, inte ett individuellt, vilket ökar legitimiteten i handlingen. Detta påverkar hur händelsen tolkas av läsaren, och därmed hur den internaliseras. I tidningsartiklarna beskrivs även en upplevd tvingande kraft på polisen som sköt, med ord som *så pass trängda, tvingades skjuta för att inte skadas eller dö*. Det har också stor betydelse om skotten beskrivs som verkanseld eller som varningsskott, då skillnaden är att i det första fallet sköt polisen för att träffa men missade vilket man rimligtvis kan säga är en väsentlig annorlunda handling än varningsskott. Genom dessa olika beskrivningar konstrueras olika versioner av denna kritiska händelse i upploppet, som understödjer olika framställningar av hela händelseförloppet. Den ideologiska konsekvensen blir transitivitetsformen, vem som sköt och varför, används för att framställa en viss version av händelsen vilket påverkar hur händelsen uppfattas av läsaren.

Till sist skilde sig antalet bilar som brann och person som deltog i upploppet åt i stor utsträckning. Antalet personer som deltog i upploppet beskrivs som allt mellan ett 20-tal (artikel 57), 20-30 (artikel 18), 30-tal (artikel 34), 30-40 (artikel 10;57), ett 50-tal (artikel 11;15;62;61) och till och med ett 80-tal ungdomar (artikel, 16). Antalet bilar som sattes i brand varierade i tidningsartiklarna från runt fem bilar (artikel 57), sex bilar (artikel 22;44;62), sju till åtta bilar (artikel 7;57), till ett trettiotal bilar (artikel 32).

Ett femtiotal ungdomar misshandlade oskyldiga, plundrade butiker, vandaliserade restauranger och eldade bilar.

(artikel 11;15;61) [nyhetsartikel, reportage, reportage, journalistförfattare]

Enligt ett vittne ska ett **30-tal ungdomar** ha deltagit - och fått polisen att göra en taktisk reträtt till en bensinmack.

(artikel 34) [nyhetsartikel, journalistförfattare]

Upploppen **resulterade i att ett trettiotal bilar** sattes i brand och flera butiker plundrades.

(artikel 32) [åsiktstext, politikerförfattare: dåvarande moderatledaren Anna Kinberg Batra & moderata politikern Beatrice Ask]

– **Jag tror att det var typ sex bilar** som brann, säger [Boende 1].

– **Var det inte 16?** [Boende 2]

(artikel 54) [reportage, journalistförfattare, säger: lokalbefolkning i Rinkeby]

Dessa olika beskrivningarna kan bero på att olika personer som såg upploppet tolkade antalet olika, vilket inte är så konstigt i en stressad situation. Men i många fall verkar antalet vara tagna ur luften, de beskrevs varken komma från polisen eller något annat vittne.

Genom beskrivningen av de olika antalen synliggörs även intertextualitet, och brist på intertextualitet alltså att beskrivningarna skiljer sig åt, i materialet. De olika framställningarna leder

till att olika konstruktioner av upploppet sker i olika artiklar, och de olika versionerna är mycket spridda. Några av de första artiklarna som skrevs om upploppet var nyhetsartiklar med konkreta beskrivningar av händelseförloppet som beskrev att det var mellan 30-40 personer som deltog i upploppet. De mer tilltagna beskrivningarna på ett 50-tal och ett 80-tal personer var från 21, 22, 23, 26 februari och bestod av en debattartikel, en artikel där upploppet nämns i en artikel som handlade om nazister och två konkreta beskrivningar av händelseförloppet. Här synliggörs även modaliteten i uttalanden, hur olika uttalanden förmedlar olika budskap genom mängden försiktighet i språket. I det sista citatet beskriver personen som bor i Rinkeby antalet bilar som brann med försiktighet, med ord som *jag tror* och *typ*, medan politiker som antagligen inte varit i området sedan upploppet skedde beskriver antalet bilar som ett faktum, genom ord som “upploppet resulterade i att ett trettiotal bilar brann” (artikel 32) och “ett femtiotal ungdomar misshandlade” (artikel 11; 15; 61).

I detta kapitel visade vi hur det fanns flera framställningar av upploppet i Rinkeby och att dessa framställningar i några fall stämmer överens, men i många fall står de emot varandra. Detta tyder på att det kanske inte är självklart vad som faktiskt hände den kvällen, utan att det finns flera versioner. Men media beskriver dessa olika tolkningar, eller versioner, på samma sätt, med objektiva modaliteter, som den sanna versionen. Det beskrivs sällan att en beskrivning är en tolkning eller en referens till en källa till uppgiften. Transitiviteten i materialet var inte heller konsekvent, utan aktörer i upploppet beskrivs på olika sätt, vilket vidare bidrar till de olika framställningarna av händelseförloppet. På kritiska punkter skiljer sig beskrivningarna av upploppet alltså åt. Genom dessa olika versioner av vem som sköt, vem personen som startade upploppet var, hur många bilar som brändes och hur många personer som deltog som externaliseras av olika journalister, poliser, lokalbefolkningen och politiker, konstrueras olika versioner av upploppet. De olika framställningarna påverkas av val av modalitet och transitivitet, och brer ut sig intertextuellt i olika utsträckning. Antalet deltagare och bilbränder varierade i vissa fall beroende på genre. Nyhetsgenren i materialet varierade antalet deltagare mellan 20 och 50 personer. Men i reportagegenren och åsiktsgenren användes de mer tilltagna beskrivningarna, två gånger ett femtiotal och en gång ett åttiotal, en unik siffra i materialet. I en debattartikel från två politiker användes även ett trettiotal bilbränder, en annan siffra som var helt unik i materialet som annars låg mellan fem till max åtta bilbränder.

Dessa olika konstruktioner skapas när journalisterna väljer att externalisera olika versioner. De versioner som externaliseras av politiker och polisen framstår som sanna genom deras auktoritära positioner. Vad journalister, polisen och politiker väljer att externalisera i media objektiveras av

läsaren och därmed internaliseras som den sanna versionen. Konsumenterna av dessa tidningsartiklar uppfattar händelsebeskrivningarna som sanna och därmed internaliserar polisens och journalisternas externalisering av sin inre värld, de gör sina attityder och värderingar till en del av den sociala världen (Berger & Luckmann, 1998, s. 68). Därmed internaliseras olika versioner av upploppet. Andra versioner, som tas upp av lokalbefolkningen och beskriver mer blygsamma beskrivningar av antalet bilar och personer som deltog i upploppet främjar en annan version av upploppet. Genom detta framkommer olika sociala konstruktioner av upploppet, genom processen av externalisering, objektivisering och internalisering. När en konstruktion av upploppet skapas, av exempelvis de två politikerna som använder ansenliga beskrivningar av antalet brända bilar och människor i upploppet, kan den användas för att legitimera något, som fler poliser, genom att upploppet uppfattas som större än det var. Framställningen av händelseförloppet är en social konstruktion som främst tycks skapas och formas av journalister och poliser. Men denna sanna bild om upploppet framstår som utommänsklig och objektiv trots att den skapas av människor och i samband med den sociala kontext som råder vid det tillfället. Det finns även en viss brist på intertextualitet, då vissa beskrivningar bara tas upp en gång och källan till den beskrivningen är oklar. Att politiker väljer en viss beskrivning kan tolkas som att de vill framställa en viss version av upploppet. Denna externaliserade version som journalister, polisrepresentanter och politiker framför i media objektivteras av läsaren. Samma sak sker med politiker, som syftar till att internalisera sina åsikter hos läsarna för att legitimera det som politikerna vill genomföra, vilket i detta fall var fler poliser.

Maktuttryck i framställningen av upploppet

I föregående avsnitt har vi beskrivit framställningen av upploppet i Rinkeby med fokus på vad tidningsartiklarna handlade om, vilka genrer och aktörer som främst var närvarande samt hur själva händelseförloppet framställdes. Men som vi visade så bestod medias framställning av upploppet i Rinkeby främst av åsiktsartiklar och reportage som berörde andra saker förutom själva händelseförloppet. Därför går vi nu vidare med en beskrivning av vad framställningen av upploppet handlade om utöver händelseförloppet. Vi presenterar här två centrala teman som framkom i materialet, diskursen om området Rinkeby och den politiska diskursen.

Diskursen om Rinkeby

Med diskursen om Rinkeby menas alltså ett språk angående Rinkeby som används som en social praktik. Vi fann framförallt tre grupper som uttalade sig om Rinkeby: Journalister, politiker och

Rinkebybor. Sedan undersökte vi hur dessa tre grupper beskrev Rinkeby i tidningsartiklarna. Vad dessa grupper säger om Rinkeby undersöker vi genom transitiviteten, hur objekt och subjekt kopplas till Rinkeby. Här både skiljde sig och liknade de olika aktörernas användning av olika transitiviteter från varandra. Vi såg en intertextualitet med ordet Rinkeby, som nämns i materialet 277 gånger, ofta i samband med upploppet, exempelvis upploppet i Rinkeby, vilket är en följd av urvalsmetoden. Men det nämns också i andra sammanhang många gånger och beskrivs då på olika sätt. Rinkeby beskrevs som utsatt över 30 gånger i materialet, ofta i koppling till polisens definition av området. Området kopplas även till *utanförskap* (artikel 2;9;19;43;46;56), *kriminalitet* (artikel 2;19;21;39;5158), *gängkriminalitet* (artikel 9), *kriminalitet vars orsak är flyktingmottagandet* (artikel 42), *sociala problem* (artikel 28), *arbetslöshet* (artikel 2;24), *otrygghet* (artikel 32), *integration* (artikel 21;28;51) och *segregation* (artikel 21). Tidigare studier har presenterat liknande resultat där förorter beskrivs med metaforer som anspelar på avvikelser, kriminalitet, utanförskap, sociala problem och fattigdom (Ericsson m.fl., 2000, s.102; Wimark, 2018, s. 6; Dahlstedt, 2017, s. 341; Lahti Edmark, 2002, s. 12; Larsson, 2014, s. 43; Dahlstedt, 2004, s. 15-17; Arfvidsson, 2016, s. 305).

Rinkeby utifrån

Först presenterar vi vad journalister och politiker kopplar till upploppet:

–Det som hände i går är ett bevis på hur allvarligt läget är i området. Vi kommer inte nöja oss förrän åtminst 90 procent av de boende känner sig trygga dygnet runt, säger Anna König Jerlmyr (M).

(artikel 23) [reportage, journalistförfattare, säger: moderatpolitiker Anna König Jerlmyr]

Scenerna som utspelades i Stockholmsförorten Rinkeby på måndagskvällen är ännu en påminnelse om den allvarliga utvecklingen i våra utsatta områden. Inte överskugga det faktum att situationen på flera platser är väldigt allvarlig.

(artikel 19) [åsiktstext, journalistförfattare]

Mycket av den här brottslighet beror på sociala problem, men det är ju ingen ursäkt.

(artikel 28) [reportage, journalistförfattare, säger: dåvarande liberala partiledare Jan Björklund]

Upploppet är ett tydligt exempel på att situationen i några av Sveriges mest utsatta områden är akut.

När poliser attackerar, med stenar och våld, är det ett angrepp mot hela vårt demokratiska samhälle. När laglydiga medborgare i Rinkeby och på andra platser ser sina bilar sättas i brand är det ett angrepp mot oss alla. När företagare i stadsdelen inte vill eller vågar vara kvar i området av rädsla för rån, våld och hot är det ett tecken på ett område i upplösning. **Rinkeby är ett exempel på en stadsdel där kriminella dominerar och försöker ta makten.**

(artikel 32) [åsiktstext, politikerförfattare, säger: Kinberg Batra (M) och Ask (M)]

Vad menar du med det. **Vi har väl problem i Rinkeby till exempel? – Ja, men de är inte i närheten av de beskrivningar som han [Trump] gett uttryck för,** och de har inte heller varit grundade på någon slags

faktabas.

(artikel 55) [reportage, journalistförfattare, säger: Ygeman (S)]

Här ser vi hur politiker och journalister använder transitivitet kopplat till Rinkeby: Rinkeby kopplas till *problem, kriminella som dominerar, implicit otrygghet* och till en *allvarlig utveckling* samt en *akut situation*. Denna situation som de talar om är en utveckling av sociala problem och kriminalitet i Rinkeby. De använder här även objektiva modaliteter, att upploppet *är ett tydligt exempel på, en påminnelse om, ett bevis för* och att *upploppet beror på* sociala problem. Detta tolkar vi som att för politiker och journalister får upploppet i Rinkeby att symbolisera vad de menar är större sociala problemen i Rinkeby eller att Rinkeby får symbolisera förorter med sociala problem i hela Sverige. Detta baseras en förutfattad mening om förorter i Sverige, som den aktuella händelsen får vara ett bevis för. De drar slutsatser om förorten baserat på den aktuella händelsen. Politikerna som beskriver förorten i en akut situation är politiker som satt i oppositionspartier 2017 medan den dåvarande inrikesministern Anders Ygeman, från den sittande regeringen, snarare försöker att tona ned de mest tilltagna beskrivningarna om förorten. Detta tolkar vi som att det handlar om att politiker använder olika beskrivningar av upploppet för att förstärka sin egen politiska position. Upploppet blir utöver en symbol för förorternas problem också en symbol för hur duktiga den sittande regeringen är på att styra Sverige. Journalisten i det andra citatet gör i sin ledare också en poäng av att beskriva förorterna som i en akut situation för att bidra till argumentet om att det behövs fler poliser. Det vill säga att upploppet kopplas till Rinkebys och andra förorters sociala problem vilket mobiliseras för syften i den rättspolitiska diskursen, alltså sättet man pratar om Rinkeby blir en social handling som främjar rättspolitiska syften.

Journalister var även här den grupp som fick det främsta utrymmet att beskriva området Rinkeby. Journalister bestämmer även vilka övriga åsikter som får utrymme i media. Genom detta framställs Rinkeby på samma sätt som tidigare studier beskriver. I konstruktionen av upploppet har journalister makten att externalisera sin, med begränsningar såklart, inre värld på tre sätt. För det första får de externalisera sina åsikter, för det andra genom att lyfta fram vissa perspektiv och för det tredje genom att vinkla händelser för att förstärka dessa åsikter. Genom detta och den utbredning som tidningarna i materialet har, objektiveras journalisternas vinkel på Rinkeby. Objektivering sker bland annat genom att journalister skriver: “ännu en påminnelse om förortens allvarliga läge” (artikel 19), alltså genom att referera till att händelsen är en del i den stabila bild av förorten som problematisk, en bild som de antar att det råder konsensus om. Men även politiker fick stort utrymme för sina åsikter om området i materialet. Politikens beskrivning av Rinkeby får

auktoritet genom de roller som politikerna har. På så sätt internaliseras politikernas och journalisternas åsikter hos läsarna.

Sättet man pratar om Rinkeby kan ses som en institution, genom att det är som ett färdigt handlingsmönster som innehåller en viss historicitet. Institutionalisering sker nämligen varsomhelst där en ömsesidig typifiering av handlingar av aktörer och är beroende av en viss historicitet (Berger & Luckmann, 1998, s. 70-71). Institutionen kan här synliggöras genom uttalanden som: "Det som hände i går är ett bevis på hur allvarligt läget är i området" (artikel 23), [upploppet] "är ännu en påminnelse om den allvarliga utvecklingen i våra utsatta områden." (artikel 19) samt "Upploppet är ett tydligt exempel på att situationen i några av Sveriges mest utsatta områden är akut" (artikel 32). Dessa citat refererar till ett sätt att se på Rinkeby, som problematisk, som de antar att det råder konsensus kring. Denna diskurs kan ses som en institution, som också är ett mer eller mindre färdigt handlingsmönster. Historiciteten visas i kapitlet tidigare forskning där vi redogjorde för att förorter har beskrivits på detta sätt i flera årtionden (Ericsson m.fl., 2000, s.102; Wimark, 2018, s. 6; Dahlstedt, 2017, s. 341; Larsson, 2014, s. 43; Dahlstedt, 2004, s. 15-17; Arfvidsson, 2016, s. 305; Lahti Edmark, 2002, s. 12). Detta bidrar till att förstärka institutionens verklighet, den reifieras, alltså ses som utommänsklig. Genom att dra slutsatser om Rinkeby utifrån den aktuella händelsen, som passar in i diskursen om Rinkeby som problematisk, legitimerar institutionen. På så sätt bidrar diskursen om Rinkeby i tidningsartiklarna om upploppet till att fortsätta denna konstruktionen om förorten som utanför och farlig, som pågått i flera decennier. Den sociala ordningen i världen skapas genom att mänsklig aktivitet blir vanemässig (Berger & Luckmann, 1998, s. 69-70). Detta vanemässiga mönster i mänsklig aktivitet föregår institutionaliseringen, vilket är en typifiering av vanemässiga handlingar (Berger & Luckmann, 1998, s. 70). Denna sociala ordning skapas i interaktionen mellan människor, och mellan människor och media. När media externaliserar den negativa bilden av Rinkeby bidrar det starkt till den sociala ordningens fortsättning. Detta får effekten att denna sociala ordning framstår som fast i sten och oföränderligt, trots att det är socialt skapad och faktiskt förändras hela tiden. Snart framstår denna bild som en reifikation, att Rinkeby är en dålig plats framstår som något som inte är skapat av människan, utan något utommänsklig och objektivt. Detta legitimeras sedan av upploppet. Detta kan bidra till underminering av orsaksförklaringar och alternativa attityder samt stigmatisera Rinkeby ytterligare.

Ett sätt att undersöka förekomsten av dominerande grupper är att undersöka vilken världsbild som framställs som den logiska och sanna. Gramsci undersökte dåtidens klassamhälle som var borgarklassen och arbetarklassen. Gramsci menade att det som uppfattades som normala

samhällsförhållanden var egentligen borgarklassens världsbild som legitimerades och upprätthölls genom att övertyga arbetarklassen att borgarklassens världsbild var korrekt och naturlig. På så sätt accepterade arbetarklassen en världsbild som nödvändigtvis inte gynnade dem (Gramsci, 1999, s. 20). Som visat genom att tidigare studier kommit fram till liknande slutsatser om hur förorter beskrivs i media, finns det en viss historicitet i sättet man pratar om Rinkeby. Framställningen av Rinkeby som problematisk framställs som sann och logisk, speciellt i samband med upploppet. Politiker har politisk makt, vilket kan vara ett tecken på att gruppen är dominerande. Ett annat tecken på att gruppen är dominerande i materialet är att de får stort utrymme att förklara vad Rinkeby är, och att framställa sin bild av Rinkeby som den sanna. Men lokalbefolkningen fick också utrymme i materialet. Nedan beskriver vi hur lokalbefolkningen beskriver förorten.

Rinkeby inifrån

Sättet som lokalbefolkningen i Rinkeby beskrev upploppet och Rinkeby både skiljde sig från och även liknande diskursen, alltså språk som en social praktik, som fördes av journalister och politiker. Många boenden beskriver dagen efter upploppet, hur de är bestörta och oroade över Rinkeby och personerna som deltog i upploppet. Följande citat är majoriteten av Rinkebybornas diskurs och kommer alla från artiklar som publicerades den 22 februari 2017.

De har fått nog, säger de, och kräver tuffare tag. Men de är oense om orsakerna till våldet. –Det handlar om dålig politik, säger en av männen och blir direkt avbruten av en annan som protester mot beskrivningen. –**Det handlar om uppfostran, inte om politiken,** markerar han.
(artikel 16) [reportage, journalistförfattare, säger: lokalbefolkning]

Boende 2, 37, konstaterar att flera rutor är krossade och att en brandsläckare har kastats in. – **Det känns jobbigt och tråkigt. Jag förstår inte varför man vänder sin ilska mot samhället.** Vi har aldrig haft några problem här tidigare, säger han.
(artikel 7) [reportage, journalistförfattare, säger: lokalbefolkningen]

–Jag har bott här i 27 år och **de senaste tio har varit katastrof. Jag vet inte vad det är som behövs för att få stopp på det.** Jag är inte politiker. Men det jag vet är att någonting fattas här, Hon är inte rädd. Hon eller hennes familj har aldrig råkat ut för någonting i Rinkeby. Kvinnan i centrum, som bott i Rinkeby i 27 år, **tror att det är brist på sysselsättning som är det största problemet i området. – Alla dessa unga killar som bara står här. Titta på dem. Varför jobbar de inte? De behöver göra något och tänka på annat i stället för att bråka, säger hon.**
(artikel 16) [reportage, journalistförfattare, säger: lokalbefolkningen]

De välkomnar beslutet om kameraövervakning i centrum och tror att det är ett sätt att komma åt våldsverkarna när ingen vågar vittna mot dem. Men männen vi pratar med kräver också hårdare straff och fler poliser. –Polisen borde ha mer befogenheter. Man borde skärpa straffen och utvisa dem som begår grova brott. Inte bara dem, utan även deras familjer. Jag tror ärligt talat att det är enda sättet. De är ju inte rädda för fängelset. Jag kan sätta mitt liv på att det skulle bli lugnt här efter tre utvisningar. ... **Han lyfter även fram att det handlar om en liten klick kriminella och att de flesta ungdomar i området går i skolan och sköter sig. Ingen av männen vill dock flytta från Rinkeby.** ... Boende 3 kom nyligen från

Oslo till Rinkeby för ett jobb som pizzabagare. **Efter upploppet vill han så fort som möjligt flytta härifrån.**

(artikel 58) [reportage, journalistförfattare, säger: lokalbefolkningen]

Boende 4, 76: ”Jag bor inte i centrum och går sällan hit. Jag tror det var ett år sedan senast. I dag tog jag en promenad med i och med det som hände i går. **Utvecklingen har varit sådan att jag numera känner en olust över att vara ute på kvällar.**”

(artikel 7) [reportage, journalistförfattare, säger: lokalbefolkningen]

Vi ser här en transitivitet genom att lokalbefolkningen kopplar upploppet till uttryck av oro: *de har fått nog, känner olust, det känns jobbigt och tråkigt*. Här visas också en transitivitet med uttryck av oro som kopplas till området: *de senaste åren har varit en katastrof som behöver stoppas, utvecklingen är sådan att han känner olust och att dem aldrig haft problem tidigare*. Problemen beskrivs ibland som något gammalt och i vissa fall som helt nytt. Till sist ser vi i lokalbefolkningens uttalanden ett fokus på en grupp i förfall, inte ett område i förfall genom följande beskrivningar: det handlar om *en klick kriminella* och att det handlar om *unga killar som begår brott*.

I artiklar som publicerades en tid efter upploppet beskriver Rinkebybor en överdriven bild av Rinkeby som stigmatiserar de boenden och området. Nedan presenteras citat från boende i Rinkeby:

De handlar om att **många förortsbor inte känner igen sig i beskrivningarna från medierna** som kablas ut både i Sverige och resten av världen. Om att det mitt i all turbulens pågår en vardag. *./../ Jag är trött på alla rykten om att vi förortsbarn är smuts utan uppfostran. ./../ När någon säger att mitt område, som jag växt upp i, är en no go-zon känns det som jag får örfilar i ansiktet. Det är en förolämpning.*

(artikel 2) [reportage, journalistförfattare, säger: lokalbefolkningen]

Alla är eniga om att upploppsmakarna förstör för hela området. Det är bara en liten del som är kriminella, berättar [Boende 5]. [Boende 6] **menar att Rinkebys rykte förstörs: –Folk tror att det bara är kriminalitet här i Rinkeby. Men det stämmer inte alls. Ingen av dem vill flytta ifrån Rinkeby.** *./../ De som kastar sten känner sig besvikna och tänker att polisen bara tycker att de är dåliga. Folk är arga för att polisen har dömt ut Rinkeby som ett getto.* Därför protesterar de och attackerar polisen, säger [Boende 7]

(artikel 22) [reportage, journalistförfattare, säger: lokalbefolkningen]

Här visas att de boenden en tid efter upploppet beskrev en mer nyanserad bild av Rinkeby som inte lyftes fram av politiker. Citaten ovan visar att lokalbefolkningen är medvetna om den diskursen och märker av effekterna av den, vilket illustrerar framgången i vissa grupper framställning, vilket kan vara ett tecken på hegemoni. De beskriver även att den orättvisa, som de upplever det, framställningen av Rinkeby var det som orsakade upploppet till att börja med.

Rinkeby beskrivs alltså av politiker, journalister och lokalbefolkningen i samband med upploppet med ord som associeras med problem och utanförskap. Konstruktionsprocessen av externalisering,

objektivering och internalisering av verkligheten genom framställningen av Rinkeby sker på samma sätt med Rinkebybornas åsikter som med journalisterna och politikerna. Politikerna, journalisterna och lokalbefolkningen delar i många fall åsikter. Detta syntes genom lokalbefolkningens beskrivningar: "Efter upploppet vill han så fort som möjligt flytta härifrån" (artikel 61) och "Jag har bott här i 27 år och de senaste tio har varit katastrof" (artikel 16). Men skillnaden är att i många fall beskriver journalister och politiker att det avvikande är området, att Rinkeby beskrivs med termer som syftar till att förklara hur avvikande området är. Med det sker en förmedling av meningen av en institutionell värld där Rinkeby inte hör hemma i bilden av Sverige: "Rinkeby är ett exempel på en stadsdel där kriminella dominerar och försöker ta makten" (artikel 32). Här ser vi hur fokus är på området. Men Rinkebyborna fokuserade snarare på att händelsen var avvikande, och gruppen som genomförde det var avvikande från deras område och Sverige: "Alla är eniga om att upploppsmakarna förstör för hela området" (artikel 22) och "det handlar om en liten klick kriminella och att de flesta ungdomar i området går i skolan och sköter sig" (artikel 58). Här ser vi hur fokus är på aktörer som *upploppsmakarna* och *en klick kriminella*. Dess två framställningar av upploppet skapar olika konstruktioner av verkligheten, ett där fokus är på området som ansvarig för upploppet och en annan där det är en grupp som är ansvariga. Det finns dock exempel på politiker och lokalbefolkningen som tar upp motsatta åsikter. Medhållandet från lokalbefolkningen kan, ifall dominerande grupper verkar i detta material, tolkas som att de har blivit övertygade om den dominerande gruppens världssyn, och därmed ser den som sann och legitimerar den (Gramsci, 1999, s. 20). Men det kan också handla om något annat. Den framställning som väger tyngst är ofta den från politiker, då den synvinkel legitimeras med hjälp av auktoriteten i sin roll som politiker. Vad politiker säger kan alltså anses vara viktigt för hur upploppet och Rinkeby uppfattas. Därför undersöker vi i nästa tema den politiska diskursen i samband med upploppet.

Den politiska diskursen

Det andra temat som var centralt i framställningen av upploppet i Rinkeby var den politiska diskursen. Med diskurs menar vi språk som social praktik, när politiker uttalar sig i media är det en social handling som har mening som är specifik för gruppen politiker. Vi sökte intertextuellt i materialet för att få fram alla politikernas närvaro i texten. Politikernas uttalanden fick plats i 18 av 63 artiklar. Både svenska och internationella politiker fick stort utrymme. De fick utrymme att framställa upploppet redan från den 22 februari, två dagar efter upploppet skedde, fram till augusti då politiska syften och åsikter framfördes med stöd av upploppet. Genom att undersöka

intertextualitet i politikernas uttalanden fann vi flera mönster som vi finner betydelsefullt att synliggöra. Politikernas uttalanden fanns inom samtliga typer av tidningsartiklar. I den politiska diskursen fann vi tre centrala mönster. Dessa var för det första att upploppet kopplades till att införa fler poliser, för det andra kameraövervakning och för det tredje invandringspolitik.

Det första mönstret i den politiska diskursen var att upploppet användes även en kort tid efter för att stödja och framföra åsikten om att det ska finnas fler poliser i Sverige. Redan dagen efter upploppet publicerades några av dessa artiklar. Moderaternas förslag om 10 000 fler poliser togs upp i fyra artiklar (artikel 8;23;32;61), liberalernas förslag i tre artiklar (artikel 8;12;26) och den socialdemokratiska statsministern Stefan Löfven uttalande nämndes i en (artikel 47). Nedan är några utdrag från den politiska diskursen:

Efter måndagskvällens upplopp i Rinkeby efterlyser **Centerns ordförande Annie Lööf fler poliser** och trygghetsskapande åtgärder. /.../ –På kort sikt handlar det om att **ge polisen de resurser och befogenheter den behöver för att ta tillbaka alla de här områdena, säger Åkesson** till TT. /.../ Men enligt inrikesminister Anders Ygeman (S) var upploppet snarare en effekt av ökad närvaro. (artikel 58) [reportage, journalistförfattare, säger: dåvarande partiledare för Centern och Sverigedemokraterna]

M vill ha fler poliser och ett krismöte. Oppositionsborgarrådet **Anna König Jerlmyr (M) kräver fler poliser** till Stockholms utsatta områden och vill ha ett krismöte med inrikesminister Anders Ygeman (S). – Vi vill se 10 000 fler poliser i Sverige, några tusen av dem i Stockholm, säger hon. /.../ **Även Liberalerna vill ha fler poliser, men nöjer sig med 500 i Stockholm.** /.../ **Finansborgarrådet Karin Wann-gård (S) ser gårdagens händelser delvis som en följd av att polisens ökade resurser. –Polisen har fått resurser att jaga och gripa kriminella** och kommer att fortsätta med det. (artikel 61) [reportage, journalistförfattare, säger: politiker från Moderaterna, Socialdemokraterna och Liberalerna]

“Sverige behöver fler poliser, ny polisledning och mer resurser till polisen”
(artikel 32) [åsiktsartikel, politikerförfattare: dåvarande moderata partiledare Kinberg Batra (M) och Ask (M)]

Vi kommer att behöva öka resurserna ytterligare till polisen. Det är de kriminella som ska vara oroliga, säger **Stefan Löfven**.
(artikel 48) [reportage, journalistförfattare, säger: dåvarande socialdemokratiska partiledaren Stefan Löfven]

Politikernas koppling mellan upploppet och fler poliser tolkar vi på två sätt. Att politiker föreslår fler poliser dagen efter upploppet är ett sätt att stävja den oro och ilska som befolkningen uttryckte efter upploppet som delvis grundar sig i polisens misslyckande under upploppet. Denna oro och ilska visade vi i tidigare kapitel där bilden av Rinkeby i materialet. För att ‘lösa problemet’ beskriver politikerna hur dem kommer öka polisens resurser, genom att bland annat införskaffa en polisstation i Rinkeby samt flera poliser. Men debatten om fler poliser pågår under en lång tid. Detta tolkar vi som att upploppet också används för att göra en politisk poäng. Genom att referera till upploppet får politikerna en möjlighet att presentera sin politik i nationella tidningar på ett sätt som gör att det framstår som en logisk åtgärd. Vi ser också att användandet av upploppet som ett

argument för ökade resurser till polisen förstärktes av det kommande riksdagsvalet år 2018, då materialet består av tidningar över hela 2017, ett år då lag och ordning var en av de mest populära valfrågorna (Novus, 2018). Detta såg vi även genom förekomsten av en form av politisk kamp mellan partier i tidningsartiklarna.

Liberalerna har tidigare krävt 2 500 fler poliser fram till år 2020. **Dessutom var man först ut med att kräva rikspolischef Dan Eliassons avgång.** Men det räcker inte, säger **Björklund, som poängterar att Sverige lider av en ”poliskris”** /.../ Det som nu genomförs av inrikesminister **Anders Ygeman (S)** är på väg att leda till **katastrofala konse-kvenser** där polisen full-ständigt överbyråkratise-ras. (artikel 28) [reportage, journalistförfattare, säger: dåvarande liberala partiledaren Jan Björklund]

Regeringen är oförmögen att ge besked om fler poliser och ytterligare satsningar för att säkerställa att lag och ordning upprätthålls. Moderaterna satsar tio gånger så mycket som regeringen i anslagsökningar till polisen. (artikel 32) [åsiktsartikel, politikerförfattare: Kinberg Batra (M) och Ask (M)]

Dessa citat tolkar vi som att det existerar en politisk kamp mellan partierna, där Liberalernas partiledare Jan Björklund och Moderaternas dåvarande partiledare Anna Kinberg Batra använde upploppet för att kritisera den sittande rödgröna regeringen. Dessa publicerades 22 och 23 februari vilket också tyder på att det snabbt handlade om att plocka politiska poänger till valet 2018 och att få den sittande regeringen att framstå som inkompetent. Inte om att faktiskt försöka lösa problemet som upploppet blev en symbol för, som exempelvis kriminalitet och sociala problem i Sveriges förorter.

Det andra mönstret i den politiska diskursen är kameraövervakning.

Sverigedemokraterna är positiva till mer kameraövervakning. (artikel 61). [reportage, journalistförfattare]

Nyligen avslöjade vi på ledarsidan att utredningen om en **ny kameraövervakningslag var på väg att ytterligare försvåra för polisen att få tillstånd att kameraövervaka (23/4).** När inrikesminister **Anders Ygeman fick vetskap om detta slog han fast att han var beredd att gå emot sin egen utredning** om detta blev fallet. Och i ett tal för Sveriges kommuner och landsting (SKL) sade **justitieminister Morgan Johansson att det skulle bli lättare att kameraövervaka (11/5).** På Twitter skrev **moderatledaren Anna Kinberg Batra: ”Bra om polisen kan få bättre möjligheter att själv besluta om kameror där de behövs, för att stärka tryggheten.” (16/5).** (artikel 5) [åsiktsartikel, journalistförfattare]

Både regering och opposition vill alltså göra det lättare för polisen att kameraövervaka. (artikel 5) [åsiktsartikel, journalistförfattare]

Det låter som byråkratiskt nonsens. **Det var upplopp runt stationen bara för några måna-der sedan.** Det krävs ingen Ein-stein för att förstå läget. Läns-styrelsen har talat om en mer modern tillämpning av kamera-övervakning, men ändå landar man i samma slutsats. Inget har hänt, **säger Kristoffer Tamsons. [landstingsråd (M)] /.../ Länsstyrelsen konstaterar att man tidigare ”i sin praxis varit restriktiv” med tillstånd. Därpå följer en lång redogörelse av en brottslighet som är ”exceptionell och systemhotande”, enligt**

polisen, med alltifrån **bil- och skolbränder, stenkastning och upplopp** /.../ **Summa summarum: polisen får behålla sina kameror.**

(artikel 20) [åsiktsartikel, journalistförfattare]

Citaten här är tagna från hela året 2017. I det sista citatet beskrivs det att i november togs ett beslut av Länsstyrelsen om ökad kameraövervakning i Rinkeby. Detta förslag fick avslag tidigare under året men blev senare godkänt på grund av bland annat upploppet. Detta tolkar vi som både ett sätt att försöka lösa problemet och ett sätt för politiker att framföra sin politik i media.

Den politiska diskursen handlade alltså ofta om kameraövervakning och införandet av fler poliser. Detta var ett transivitivets mönster av politiker som kopplar upploppet till fler poliser och kameraövervakning. Genom att använda upploppet som ett argument eller en legitimering framställer politikerna vissa åtgärder och attityder som sant eller sunt förnuft. Konstruktionen av Rinkeby som beskrevs i tidigare avsnitt och de åtgärder som föreslås utövar ömsesidig legitimering av varandra i media. Detta syns genom att vad polisen beskrev som en systemhotande brottslighet, bland annat stenkastning, upplopp och bilbränder används av politiker för att ge tillstånd till polisen att införa kameraövervakning i området (artikel 20). Detta leder till att framställningen av Rinkeby och åtgärderna eller attityderna framstår som reifierade, de är sunt förnuft och sanning. Trots att både attityderna och bilden av Rinkeby är mänskliga produkter.

Politiker kan vara en hegemonisk grupp på grund av att de innehar politisk makt. Vad politiker uttryckte för åsikter och presenterade som åtgärder i samband med upploppet är intressant då dominerande grupper avser behålla sin makt vilket de kan göra genom att framställa gruppens ideologi som det normala (Gramsci, 1999, s. 123). Ideologi är i detta sammanhang ett system av idéer, som bör analyseras historiskt (Gramsci, 1999, s. 705). Ideologier kan skilja sig från strukturer men det är främst strukturen som påverkar ideologier och inte tvärtom (Gramsci, 1999, s. 706). Dessa mönster, eller system av idéer, alltså kameraövervakning och fler poliser, reproduceras av politiker i stor utsträckning och över blockgränserna. Politikerna kan alltså anses använda upploppet i Rinkeby och deras framställning av området för att legitimera sina intressen och idéer. I Gramscis (1999) teori finns två typer av maktfaktorer, att faktiskt utöva dominans över en grupp och att framföra sin ideologi för att massan ska sälla sig till den dominerande gruppens världsbild. En hegemonisk grupp kan vara staten, överklassen eller annan grupp som innehåller stark politisk eller ekonomisk position (Gramsci, 1999, s. 20). För att behålla makten måste övertyga resterande befolkning om sin ideologi (Gramsci, 1999, s. 123). Detta kan göras genom att framställa den som normal samt rekonstruera och förvandla den till en social struktur som följs av resterande befolkning oavsett om det gynnar dem eller inte (Joseph, 2002, s. 125). Detta kan bland annat ses

genom att de ignorerar konkreta beskrivningar av händelseförloppet och väljer sina egna tolkningar. Detta gjordes även av främlingsfientliga politiker genom att skylla upploppet på migration och flyktingar som visas i det tredje temat som vi beskriver nedan.

I föregående kapitel har vi visat på hur politiker, journalister och lokalbefolkningen genom media skapar olika framställningar av området Rinkeby genom upploppet. Konsensus om en diskurs, är också, enligt kritisk diskursanalys, ett tecken på hegemoni, som kan uttrycka sig i förhandlingar om meningar för att nå konsensus. Diskurser är en del i den hegemoniska dragkampen för att reproducera och förändra existerande maktrelationer (Winther Jørgensen & Phillips, 2002, s. 67). I och med att alla politiker i materialet, med undantag för miljöpartiet, föreslog fler poliser, tyder det på att det finns vissa hegemoniska strukturer som i detta fall reproducerar maktrelationer. De hegemoniska grupperna legitimerar sina roller genom språket i media för att deras roller och logiken i den institutionella ordningen ska finnas. På grund av att lag och ordning var en av de främsta valfrågorna 2017 argumenterar vi också för att sättet som politiker framställde området Rinkeby och de idéer som de presenterade i samband med detta, gjordes i syftet att behålla och främja sin egen politiska och ekonomiska makt. Genom politikernas framställning av Rinkeby som problemområde legitimeras åtgärder som fler poliser och kameraövervakning.

Det tredje mönstret i den politiska diskursen handlande om upploppet som en legitimation av rasistiska åsikter. Upploppet används av två politiker med kopplingar till rasistiska tankegångar och attityder. Dels Sverigedemokraterna, ett politiskt parti med flera politiska skandaler som rör rasism (Bergman, 2018, 7 sep). Och dels Donald Trump, den nuvarande amerikanska presidenten med en anti-invandringspolitik och som vid ett flertal tillfällen uttryckt sig rasistiskt (Lundberg, 2018, 15 jan) använder upploppet som ett bevis för att Sverige på grund av invandring är ett land i förfall vilket reproduceras i ett flertal medier (artikel 48;51;55;59). Trumps direkta citat upprepas, men även olika versioner och förklaringar beskrevs i tidningsartiklarna.

Under lördagen kom USA:s president Donald Trumps famösa uttalande att han är skakad av de fruktansvärda händelserna i Sverige **som blivit verklighet på grund av massinvandringen. /.../ ”Trump was right again. Still want to visit Stockholm, leftist?”** Frågar en Twitter-användare hånfullt från en sida som endast skriver om invandrares brottslighet i länder med vit befolkning, som om det inte skedde något annat i världen. (artikel 49) [åsiktsartikel, journalistförfattare]

Men också i det där Sverigecitatet sa ni ”se vad som hände i Sverige i fredags”, men nu säger ni att ni syftade på något som hände dan därpå. – Nej, jag säger att jag hade rätt. Jag talar om Sverige. Jag talar om att **det som Sverige har åsamkat sig själv är mycket sorgligt, det är det jag säger.** Du kan välja att beskriva det hur du vill. En dag senare var där ett fruktansvärt, fruktansvärt upplopp i Sverige och du såg vad som hände. (artikel 48) [reportage, journalistförfattare, säger: dåvarande president i USA Donald Trump]

Sverigedemokraterna, ett politiskt parti med stark anti-invandringspolitik använde också upploppet som ett sätt att legitimera partiets attityder (artikel 42;51).

Det visade sig att Donald Trump hade sett ett inslag på den högervinklande ny-hetskanalen Fox News. **Där utmålades Sveriges stora mottagande av flyktingar som en katastrof.** Det är kanske inte så konstigt om sådana som **Jimmie Åkesson anser att måndagens händelser i Rinkeby ger Fox News och Trump rätt.** (artikel 51) [åsiktstext, journalistförfattare]

Artikeln är skriven för att stötta president Donald Trump som först antydde att Sverige utsatts för ett terrordåd i fredags och sedan **försökte skylla över klavertrampet med att säga att flyktingmottagandet lett till upplopp och kriminalitet.** (artikel 42) [reportage, journalistförfattare]

Båda politiker kopplar händelsen till massinvandring eller flyktingar. Vi associerar detta till att det från 2015 och framåt pågick en flyktingkris eller migrationskris i Europa (Europaparlamentet, 2017) som hade skapat politiska vågor över hela Europa, främst i form av anti-invandring- och xenofobiska politiska partier. Politikerna här verkar använda upploppet för att främja deras politik som är baserad på rasistiska attityder. Vi tolkar användandet av upploppet av dessa politiker som ett sätt för dem att fortsatt ge bränsle åt dessa attityder för som använts för att förvärva makt. Att använda sig av händelsen ger nytt bränsle åt rädslan för främlingar och invandrare, och kan därmed användas som ett sätt att behålla politisk och ekonomisk makt som de införskaffat sig genom sina rasistiska attityder. Den amerikanska president använde upploppet för att legitimera sina egna politiska syften, vilket var bland annat att införa en hårdare gränsbevakning vid den mexikanska gränsen (artikel 33).

Dessa uttalanden och deras utbredning i materialet kan analyseras utifrån Gramscis teori. Vad som visas i ovanstående citat är att Trumps och Jimmie Åkessons uttalanden direkt och indirekt fick utrymme i flera artiklar. Deras uttalanden skyllde upploppet på Sveriges flyktingmottagande 2015 och framåt, vilket reproduceras i media genom uttalanden som: "Trump som först antydde att Sverige utsatts för ett terrordåd i fredags och sedan försökte skylla över klavertrampet med att säga att flyktingmottagandet lett till upplopp och kriminalitet" (artikel 42) och att Trump anser att Sveriges flyktingmottagande är en katastrof vilket Jimmie Åkesson håller med om (artikel 51).

Genom att synliggöra detta, hur politiker kopplade upploppet till invandringpolitiska frågor och att det framställdes i media, framträder ett mönster av strukturella idéer som kan tolkas som ideologier. Ideologi är i detta sammanhang ett system av idéer, som bör analyseras historiskt (Gramsci, 1999, s. 705). Ideologier kan skilja sig från strukturer men det är främst strukturen som påverkar ideologier och inte tvärtom (Gramsci, 2000, s. 199). Detta, menar vi, betyder att när

strukturella idéer framkommer skapar det och förstärker det ideologier. Alltså, genom att reproducera dessa politikernas syn på invandring och flyktingar som orsaken till upploppet, reproduceras även det system av idéer som denna världsbild ingår i. Media reproducerar den xenofobiska och rasistiska världsbild som dessa politiker har. Dessa idéer som reproduceras i media förstärker den rasistiska ideologin.

Politiker, som tidigare beskrivits, är en yrkesgrupp som eventuellt kan ses som hegemonisk då politiker innehar politisk makt. För att individer i denna grupp ska behålla politisk makt, måste de behålla sin politiska position. För att behålla den politiska makten krävs det av individuella politiker att de blir röstade på. För att politiker ska bli röstade på krävs det att de övertygar befolkningen om sin världsbild. Att plocka politiska poänger, eller röster, i en av de mest populära valfrågorna i det kommande valet kan ses som ett mer effektivt sätt att tillförskaffa sig makt.

Som framkommit i forskning som gjorts om området tidigare kan media reproducera ideologier och rasism i sin rapportering. Media gör detta genom att låta rasistiska och diskriminerande attityder och åsikter framträda, genom att skapa ett Vi och Dem mellan områden och människor, genom att diskriminering, segregering och rasism sällan tas upp och genom att alla strukturella, sociala och kulturella aspekter på rasism osynliggjordes (Löwander, 1998, s. 92-93; Brune, 2006, s. 92; van Dijk, 2000, s. 36). Detta görs även genom att konsekvent koppla etniska minoriteter och missgynnade grupper med negativa sammanhang som konfliktsituationer, problem eller ord som kriminell (Löwander, 1998, s. 91; Brune, 2006, s. 92). Konsekvenserna blir att media konstruerar attityder och stereotyper (Löwander, 1998, s. 91) och att osynliggörandet av grupper, till exempel förortsbor, i media blir en del av diskrimineringen mot dem. Det systematiska osynliggörandet bidrar till ett bibehållande av en negativ framställning av områden, individer eller grupper (Brune, 2006, s. 100). Detta gjordes framförallt av politikerna Donald Trump och Jimmie Åkesson med deras kopplingar mellan upploppet och främlingsfientliga ideologier och attityder. Genom upploppet framställer de sin ideologi och världsbild som naturlig och logisk. Detta är alltså ett maktutövande i syfte att behålla politisk makt.

Diskussion

I detta avslutande kapitel presenterar vi resultatet från undersökningen i koppling till tidigare forskning och teori, samt lyfter fram vidare forskning inom ämnet. Syftet med denna uppsats är alltså att belysa hur upploppet i Rinkeby framställs och används i media. Detta för att få en förståelse för medias framställning av förorter ser ut och vilka faktorer som påverkat denna framställning, samt att synliggöra hur maktpositioner kan påverka denna framställning. Såväl nyhetsrapporteringen om händelsen som debatten efteråt analyserades genom metoden och teorierna. För att belysa framställningen och användningen besvarades våra frågeställningar i föregående avsnitt. Nedan följer en sammanfattning.

Den första frågeställningen som vi ämnade besvara var *Hur konstrueras framställningen av upploppet i Rinkeby i media?* Resultatet här var främst att konstruktionen av framställningen av upploppet främst bestod av tidningsartiklar som kategoriserades som reportage och åsiktsartiklar, där upploppet kopplades till sociala, politiska och strukturella problem. Upploppet användes alltså för att legitimera politiska intressen som flera poliser i området och kameraövervakning samt för att symbolisera Rinkebys och andra förorters problematik, som kriminalitet och utanförskap. Denna framställning skapades av journalister, poliser, lokalbefolkningen och politiker, men på olika sätt. Journalisterna skapade, vilket är ganska självklart, de flesta artiklar. Men de skapade utöver nyhetsartiklar och reportage även majoriteten av åsiktsartiklarna om upploppet. Polisen konstruerade främst framställningen av händelseförloppet, då polisen var den främsta källan i tidningsartiklarna till information om händelseförloppet initialt, vilket är rimligt i och med att de var en av aktörerna i upploppet. Lokalbefolkningen var närvarande i materialet i reportage angående upploppet, där de fick uttrycka sina åsikter om själva händelsen men också om området Rinkeby. Slutligen konstruerade politiker framställningen av upploppet i Rinkeby genom sin närvaro i såväl reportage som åsiktsartiklar, där de främst framförde sina politiska åtgärdsförslag som en reaktion på händelsen men också uttryckte de i stor utsträckning sina åsikter och föreställningar om området Rinkeby. Resultatet visade också att framställningen av upploppet i Rinkeby varierade på centrala punkter, bland annat antal delaktiga i upploppet, antalet bilar som brändes upp samt varför upploppet skedde. Upploppet framställdes på flera olika sätt, vilket i sin tur skapar olika konstruktioner av verkligheten av upploppet, vilket berodde dels på aktörerna och dels på vilken genre artikeln utgjordes av.

Den andra frågeställningen var *Vilka tecken på makt synliggörs i framställningen av upploppet i Rinkeby i media?* Här fann vi två tydliga resultat, en diskurs om området Rinkeby och en politisk diskurs. Det första temat behandlade hur området Rinkeby framställdes som ett problemområde av politiker, journalister och lokalbefolkningen, i samband med upploppet. Framställningen var som beskrivet övervägande negativ, vilket stämmer överens om resterande forskning om framställningar av förorten. Det andra temat visade att den politiska diskursen var tongivande i framställningen av upploppet och att den bestod främst av tre mönster: fler poliser, kameraövervakning och flykting- och invandringsfrågor. Upploppet användes för att legitimera politiska och sociala åtgärder, eller interventioner i området. Denna politiska diskurs, tillsammans med den negativa framställningen av Rinkeby menar vi kan leda till konsekvenser för området som ökad stigmatisering, förstärkning av rasistiska attityder och en försämring för lokalbefolkningen i Rinkeby. Upploppet används som ett legitimerande av attityder och ideologier. Detta genom processen som Gramsci beskriver, där det främst är strukturen som skapar ideologier, och inte tvärtom (Gramsci, 1999, s. 199). Risken med det kan vara att rasistiska attityder och åsikter är lättare att ta till sig, alltså ideologiskapande, genom sin strukturella närvaro, vilket riskerar att främja xenofobiska politiska partiers makt, ideologier och åsikter. Detta visades i flera studier som menade att rasism i nyhetsrapportering framkommer implicit genom att media tillåter rasistiska attityder, åsikter och ideologier ta plats, genom bland annat intervjuer, vilket gör att dessa attityder framstår som sanna och accepterade och främjar en viss maktordning (Löwander, 1998, s. 91; van Dijk, 2000, s. 36). Dessa resultat är dock påverkade av att vi undersökte framställningen genom ett upplopp, en kriminell handling som uppenbarligen kommer framkalla negativ respons från diverse grupper.

Resultat både skilde sig från och stämde överens med resultat från tidigare studier inom ämnet. Centrala delar som vi uppmärksammade i tidigare forskning var att liknande fenomen har undersökts under en längre tid. Resultaten och analysen stämmer på många sätt väl överens med resterande forskning som har undersökt framställningen av förorten från ett stort antal perspektiv, utgångspunkter och metoder. Rinkeby, som andra förorter i Sverige, beskrivs i vårt material i samband med upploppet på ett liknande sätt som tidigare beskrivits i forskning. Detta påverkades dock i vårt fall troligen av att vi valde att undersöka framställningen av Rinkeby genom ett upplopp, vilket gör att framställningen kan tänkas vara mer negativ än om ett annat urval hade gjorts. Men den negativa framställningen beskrivs, precis som i tidigare studier, av lokalbefolkningen som en negativ påverkande faktor på deras liv till exempel känslor av utanförskap.

Den tidigare forskningen beskrev också hur poliser, journalister och politiker hade tolkningsföreträde före lokalbefolkningen i förorter vilket även visades i vår undersökning. Vi visade också hur händelse i förorten inte alltid är så självklar som politiker, journalister och poliser får det att framstå, genom att visa på stora skillnader i beskrivningen av kritiska delar av händelseförloppet. Slutligen visade vi på, precis som tidigare forskning också belyst, att det fanns en rasistisk diskurs i materialet. Detta visades implicit genom att ge stort utrymme till politiker som beskyller migranter och flyktingar för upploppet. Vi såg även hur lokalbefolkningen fick utrymme i tidningsartiklarna på olika sätt vilket tidigare forskningen inte lyft fram. Lokalbefolkningens sätt att prata om Rinkeby skiljde sig åt vid olika tidpunkter i materialet. En del av lokalbefolkningen beskrev Rinkeby som problematisk, vilket främst var precis efter upploppet skett och andra beskrev framställningen av Rinkeby som orättvis, månader efter upploppet. Något som skiljde sig från vad forskning kommit fram till tidigare var den kolonialistiska diskursen, alltså fanns det ingen diskurs om Rinkeby som inkorporerade ord som bland annat slum, djungel, Vi och Dem samt civiliserade kontra primitiva, i vårt material. Som beskrevs i tidigare forskning har upploppet i Rinkeby 2017 inte undersökts förut och det saknas ofta forskning baserade på händelser i förorter. På så sätt bidrar denna undersökning till forskningen genom dess resultat om upploppets framställning, dess aktörer och maktuttryck.

Våra resultat är starkt påverkade av de valda teorierna. Eftersom teorin om kritisk diskursanalys även var vår metod genom de analysverktyg som Fairclough (2003) presenterade skapas en viss synvinkel på materialet. Denna synvinkel var fokuserad på socialkonstruktivism och makt, två teman som vi fördjupade med det socialkonstruktivistiska perspektivet och teorin om hegemoni. Den socialkonstruktivistiska utgångspunkten påverkar eventuellt också resultaten eftersom antagandet att den sociala verkligheten skapas av människor, inte behöver vara självklart. Genom kritisk diskursanalys kan vi alltså uttala oss om hur Rinkeby framställdes genom upploppet i de tidningsartiklar som vi valde, men inte hur Rinkeby alltid framställs exempelvis. Vi har analyserat hur upploppet i Rinkeby framställs, vilket också gör att vi inte kan uttala oss om hur Rinkeby framställs i allmänhet, utan bara i koppling till en händelse.

Denna uppsats är baserad på teorin kritisk diskursanalys som även används som metod. På grund av detta används utgångspunkter i analys och resultat som kan påverka resultatet. Med andra metoder hade en annan synvinkel framkommit angående materialet. Svensson (1998) beskriver att man kan föra en mediekritisk diskurs vilket är vad vi har gjort här (Svensson, 1998, s. 179). Syftet

är inte att demonisera media, som varken ska ses som en ängel eller en demon (Svensson, 1998, s. 174).

Förorter i Sverige har beskrivits som avvikande och problematisk länge och det pågår tydligen än idag. Trots att en del forskning har gjorts på området så är det viktigt att fortsätta forskningen om detta då det verkar ha effekter på lokalbefolkningen. Om medias framställning av upploppet i Rinkeby påverkade lokalbefolkningen, samhället eller området är svårt att uttala sig om. För det skulle vidare forskning behövas göra i form av exempelvis intervjuer med lokalbefolkningen. Det vi kan uttala oss om är att sättet som upploppet i Rinkeby framställdes liknar den som beskrivits i forskning som tidigare gjorts om förorter och att politiker och journalister i stor utsträckning konstruerade framställningen av upploppet och att denna framställning ofta handlade om politiska ändamål. Vi kan också dra slutsatsen att detta påverkade hur upploppet beskrevs och att hur upploppet beskrevs påverkar hur läsarna uppfattar upploppet och även Rinkeby, då media är vår främsta informationskälla för nyheter. Slutligen tyder resultaten i denna uppsats på att sättet som upploppet i Rinkeby framställs och används bidrar till att konstruera Rinkeby som ett utsatt område.

Referenslista

- Ahmed, K. (2018, 5 april). Vi känner inte igen bilden av vår förort. *Aftonbladet*.
- Ahrne, G., & Svensson, P. (2015). *Handbok i kvalitativa metoder* (2., [utök. och aktualiserade] uppl. ed.). Stockholm: Liber.
- Arfvidsson, H. (2016). Burning Cars. I M. Salter. (Red.) *Making Things International 2: Catalysts and Reaction*. Minneapolis: University of Minnesota Press. s. 299-312
- Barnombudsmannen. (2017). *Barn som växer upp i utsatta kommuner och förorter*. Stockholm: Barnombudsmannen.
- Baylan, I. (2017, 28 mars). *Vi gjorde fel- därför ökar segregationen*. Regeringskansliet.
- Berger, P. & Luckmann, T. (1979). *Kunskapssociologi: Hur individen uppfattar och formar sin sociala verklighet*. Stockholm: Wahlström & Widstrand.
- Bergman, L. (2017, 7 sep). Tre experter: Så ser Sverigedemokraterna ut under ytan. *Metro*.
- Bergström, G., & Boréus, K. (2012). *Textens mening och makt: Metodbok i samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys* (3., [utök.] uppl. ed.). Lund: Studentlitteratur.
- Boréus, K. (2016). Husbyhändelserna i nyheter och politisk debatt. I M. Hörnqvist, & P. de los Reyes. (Red.), *Bortom kravallerna: Konflikt, tillhörighet och representation i husby*. Stockholm: Stockholmia.
- Brune, Y. (2006). Den dagliga dosen. Diskriminering i Nyheter och Bladet. I SOU 2006:21. *Mediernas Vi och Dom. Mediernas betydelse för den strukturella diskrimineringen*. Stockholm: Fritzes Offentliga Publikationer. s. 89-122
- Dahlstedt, M. (2017). Young people in suburbs feel discriminated, but hopeful. *Sociologisk Forskning*, 54(4), s. 341-346.
- Dahlstedt, M., Linköpings universitet, Filosofiska fakulteten, & Institutionen för tematisk utbildning och forskning. (2004). *Den massmediala förortsdjungeln: Representationer av svenska förortsmiljöer*. NORDICOM-Information,. 26(4), s. 15-29
- Denscombe, M. (2018). *Forskningshandboken: För småskaliga forskningsprojekt inom samhällsvetenskaperna* (Fjärde upplagan ed.). Lund: Studentlitteratur.
- van Dijk, Teun (2000). New(s) Racism: A Discourse Analytical Approach. In S, Cottle (Red.) *Ethnic Minorities and the Media*. Buckingham: Open University Press. s. 33-49
- Ericsson, U., Molina, I., Ristilampi, P., Riksantikvarieämbetet, & Sverige. Integrationsverket. (2002). *Miljonprogram och media: Föreställningar om människor och förorter. [elektronisk resurs]*. Norrköping;Stockholm;: Riksantikvarieämbetet.
- Eriksson, L. T. & Wiedersheim-Paul, F. (2014). *Att utreda, forska och rapportera*. (10. uppl. ed.). Stockholm: Liber.
- Europaparlamentet. (2017). *Flyktingkrisen i Europa*. Stockholm: Europaparlamentet.
- Fairclough, N. (2003). *Analysing discourse: Textual analysis for social research*. New York: Routledge.
- Fejes, A. & Thornberg, R. (2015). *Handbok i kvalitativ analys* (2., utök. uppl. ed.). Stockholm: Liber.
- Gramsci, A. I., Hoare, Q., & Nowell-Smith, G. (1999). *Selections from the prison notebooks of Antonio Gramsci*. New York: International publ.
- Hall, Stuart. (1990). The whites of their eyes. Racist ideologies and the media. I M, Alvarado & J, Thompson. (red.) *The Media reader*. London: British Film Institute.
- Heldmark, T. (2017, 25 jan.). Miljonprogrammet- en gång till. *KTH Magazine*.
- Joseph, J. (2002). *Hegemony: A realist analysis*. London: Routledge.

- Kölegård Stjärne, M., Fritzell, J., Brännström, L., Estrada, F., & Nilsson A. (2007). Boendesegregationens utveckling och konsekvenser. *Socialvetenskaplig tidskrift* nr 2-3
- Lahti Edmark, H. (2002). *Förort i fokus - interventioner för miljoner: Nordisk forskning om interventioner i "utsatta" bostadsområden : En kunskapsöversikt*. Norrköping: Integrationsverket.
- Larsson, T. (2014). *Medier, makt och rasism- En kritiskt diskursanalys av svenska nyhetsmediers rapportering om Rinkeby*. (Master's thesis) Uppsala: Teologiska Institutionen, Uppsala universitet. Tillgänglig: <http://uu.diva-portal.org/smash/get/diva2:722516/FULLTEXT01.pdf>
- Lawrence, R. G. (2000). *The politics of force: Media and the construction of police brutality*. Berkeley: University of California Press.
- Lundberg, S. (2018, 15 jan). Här är Donald Trumps absolut värsta rasistskandaler. *Nyheter24*.
- Löwander, B. (1997). *Rasism och antirasism på dagordningen: Studier av televisionens nyhetsrapportering i början av 1990-talet* (Doctoral thesis, Umeå Studies in sociological science). Umeå universitet. Tillgänglig: <https://www.diva-portal.org/smash/get/diva2:1131239/FULLTEXT01.pdf>
- Maguire, M., Morgan, R., & Reiner, R. (2007). *The oxford handbook of criminology* (4.th ed.). Oxford: Oxford University Press.
- Novus. (2018). *Viktigaste politiska frågan*. Stockholm: Novus.
- Olsson, L., & Lunds universitet. (2008). *Den självorganiserade staden: Appropriation av offentliga rum i Rinkeby*. (Doctoral thesis) Lund: Institutionen för arkitektur och byggd miljö.
- Polisen. (2017). *Utsatta områden - Social ordning, kriminell struktur och utmaning för polisen*. Stockholm: Nationella operativa avdelningen.
- Statistiska centralbyrån [SCB]. (2010). *Boende, byggande och bebyggelse. Housing and construction*. s. 180-192
- Svensson, G. (1998). *Mediekritik och mediemakt: Bidrag till en kartering av mediekritikens fält / media power and media criticism: Towards a mapping of the field of media criticism*. Sociologisk Forskning, 35(3/4), 171-194.
- Tidningsutgivarna. (2018). *Medier i Sverige*. Stockholm: Tidningsutgivarna.
- Tesfahuney, M & Dahlstedt, M. (2018). Bortom förorten i M, Dahlstedt (Red.) *Förortsdrömmar. Om ungdom, utanförskap och viljan till inkludering*. Linköping: Linköpings university Press s. 223-229
- Vetenskapsrådet. (2002). *Forskningsetiska principer inom humanistisk-samhällsvetenskaplig forskning*. Stockholm: Vetenskapsrådet.
- Winther Jørgensen, M, & Phillips, L. (2002). *Discourse analysis as theory and method*. London: Sage.
- Wimark, T., Kulturgeografiska institutionen, Stockholms universitet, & Samhällsvetenskapliga fakulteten. (2018). *Boendesegregation i sverige – en översikt av det aktuella forskningsläget*.

Bilaga 1.

Nr.	Titel	Ord	Typ av artikel	Författare
1	Aftonbladet. (2017, 3 mars). Sätt in militären vid upplopp. <i>Aftonbladet</i> .	129	Åsiktstext	Politiker/f.d. poli
2	Aftonbladet. (2017, 18 mars). I skuggan av betongen. <i>Aftonbla</i>	1182	Reportage	Journalist
3	Ahlborg, K. (2017, 22 feb). Oroligheterna i Sveriges huvudstad toppade de amerikanska nyheterna. <i>Aftonbladet</i> .	145	Reportage	Journalist
4	Arpi, I. (2017, 22 feb). Vad sker om polisen strejkar. <i>Svenska Dagbladet</i> [SvD].	595	Åsiktstext	Journalist
5	Arpi, I. (2017, 18 maj). Ivar Arpi: Kriminella ogillar polisens kameraövervakning. <i>Svenska Dagbladet</i> [SvD].	675	Åsiktstext	Journalist
6	Bergström, K-G. (2017, 24 feb). Polisens kris kan avgöra nästa <i>Expressen</i> .	496	Reportage	Journalist
7	Bråstedt, M. & Lundqvist, J. (2017, 22 feb). Upploppet mot po <i>Expressen</i> .	533	Reportage	Journalist
8	Cantwell, O. (2017, 27 feb). Hellre utbilda de poliser vi har än skaffa nya. <i>Aftonbladet</i> .	402	Åsiktstext	Journalist
9	Dahlberg, A. (2017, 26 feb). Även unga kriminella måste kunn stoppas. <i>Expressen</i> .	996	Åsiktstext	Journalist
10	Dagens Nyheter. (2017, 21 feb). Stenkastning mot poliser i Rinkeby. <i>Dagens Nyheter</i> [DN].	100	Nyhetsartikel	Journalist
11	Dagens Nyheter. (2017, 22 feb). Polisen får kritik efter upplo <i>Dagens Nyheter</i> [DN].	39	Nyhetsartikel	Journalist
12	Dagens Nyheter. (2017, 23 feb). Polisen får inte ge vika. <i>Dage</i> <i>Nyheter</i> [DN].	709	Åsiktstext	Journalist

13	Dagens Nyheter. (2017, 25 feb). Därför startades upploppet i Rinkeby. <i>Dagens Nyheter</i> [DN].	20	Notis	Journalist
14	Dagens Nyheter. (2017, 26 feb). Ingrep vid upplopp i Rinkeby. <i>Dagens Nyheter</i> [DN].	73	Notis	Journalist
15	Dragic, M. (2017, 28 feb). Svårt att rekrytera poliser till projekt Järvaområdet. <i>Dagens Nyheter</i> [DN].	197	Reportage	Journalist
16	Efendic, N. (2017, 22 feb). Rinkebyborna har fått nog. <i>Svenska Dagbladet</i> [SvD].	809	Reportage	Journalist
17	Efendic, N. (2017, 23 feb). Mass-sms mobiliserade bred insats Rinkeby. <i>Svenska Dagbladet</i> [SvD].	292	Nyhetsartikel	Journalist
18	Efendic, N. (2017, 6 mars). Föräldrarna har ansvar. <i>Svenska Dagbladet</i> [SvD].	816	Reportage	Journalist
19	Expressen (2017, 22 feb). Det behövs fler poliser i Rinkeby. <i>Expressen</i> .	526	Åsiktstext	Journalist
20	Expressen. (2017, 13 nov.). Gör det lättare att störa bovar. <i>Expressen</i> .	461	Åsiktstext	Journalist
21	Falkirk, J. (2017, 23 feb). Wanngård: Upploppen är en fråga för polisen. <i>Dagens Nyheter</i> [DN]	535	Reportage	Journalist
22	Falkirk, J. (2017, 25 feb). Stenkastare förstör för alla. <i>Dagens Nyheter</i> [DN]	954	Reportage	Journalist
23	Falkirk, J. & Rosén, H. (2017, 22 feb). M vill ha fler poliser och krismöte. <i>Dagens Nyheter</i> [DN]	369	Reportage	Journalist
24	Hörnqvist, M. (2017, 23 maj). Samma svek här som där. <i>Aftonbladet</i>	898	Åsiktstext	Expert/Kriminolog
25	Jakobsson, H. & Svensson, N. (2017, 23 feb). Dan Eliasson är... <i>Expressen</i> .	361	Åsiktstext	Journalist

26	Jeppsson, J. & Nilsson, C. (2017, 24 feb). SD försvarar presidenten. <i>Aftonbladet</i> .	507	Reportage	Journalist
27	Johansson, A. (2017, 21 sep). Polisen hukar för nazister. <i>Aftonbladet</i>	978	Åsiktstext	Journalist
28	Karlsson, P. (2017, 23 feb). Björklund: Vi har kris. <i>Aftonbladet</i>	741	Reportage	Journalist
29	Kazmierska, N. (2017, 21 feb). Typiskt svenskt att bry sig om "Sverige bilden". <i>Aftonbladet</i>	353	Åsiktstext	Journalist
30	Kazmierska, N. (2017, 3 maj). Polisen dröjde i över en timme. <i>Aftonbladet</i>	341	Nyhetsartikel	Journalist
31	Kazmierska, N. (2017, 13 juni). Polisens lista hjälper problemförorten. <i>Aftonbladet</i> .	361	Åsiktstext	Journalist
32	Kinberg Batra, A. & Ask, B. (2017, 22 feb). Det räcker nu - vi måste återta tryggheten. <i>Expressen</i> .	724	Åsiktstext	Politiker
33	af Kleen, B. (2017, 22 feb). Trump väljare är besatta av Sverige. <i>Dagens Nyheter [DN]</i> .	1104	Åsiktstext	Journalist
34	Lindqvist, J. & Malmgren, K. (2017, 21 feb). Polisen sköt varningsskott mot stenkastare. <i>Expressen</i> .	395	Nyhetsartikel	Journalist
35	Lundberg Andersson, H. (2017, 7 mars). Upplopp i Rinkeby. <i>Expressen</i> .	102	Nyhetsartikel	Journalist
36	Lundberg Andersson, H. (2017, 15 mars). Leif GW: Sätt in insatsstyrkan mot stadsgängen. <i>Expressen</i> .	634	Åsiktstext	Journalist som beskriver Leif GW Perssons åsikter
37	Majlard, J. (2017, 16 aug). Nej till utökad övervakning i Rinkeby. <i>Svenska Dagbladet [SvD]</i> .	475	Reportage	Journalist
38	Malteson, E. (2017, 26 feb). Rånare i Rinkeby skar offer i benen. <i>Expressen</i> .	114	Åsiktstext	Journalist

39	Marmgren, M. (2017, 25 feb). Vi i polisen lämnade Rinkeby åt kriminella. <i>Aftonbladet</i> .	665	Åsiktstext	Polis
40	Marklund, C. (2017, 22 feb). Vår fasas bygd, hem på jorden. <i>Dagens Nyheter</i> [DN].	1275	Åsiktstext	Expert/Historiker
41	Martinsson, S. (2017, 24 feb). Polisen borde använda vattenkan vid upplopp. <i>Dagens Nyheter</i> [DN].	69	Åsiktstext	Läsare
42	Mellin, L. (2017, 24 feb). Artikeln är allt än Sverigevänlig. <i>Aftonbladet</i> .	436	Reportage	Journalist
43	Montgomery, T. (2017, 28 feb). Föräldraansvaret glöms i debatt. <i>Aftonbladet</i> .	43	Åsiktstext	Läsare
44	Nordström, I. & Ivarsson, J. (2017, 22 feb). De måste gripa alla bråkar. <i>Aftonbladet</i> .	480	Nyhetsartikel	Journalist
45	Olsson, K. (2017, 22 feb). Ett misslyckande. <i>Expressen</i> .	249	Åsiktstext	Journalist
46	Rayman, S. (2017, 25 feb). Förortsfeminism har fått förhinder. <i>Expressen</i> .	540	Åsiktstext	Journalist
47	Rosén, H. (2017, 17 mars). Myndigheter kraftsamlar i flera utsförorter. <i>Dagens Nyheter</i> [DN].	585	Reportage	Journalist
48	Rydling, L. (2017, 2 april). Mina instinkter visar sig vara riktiga. <i>Svenska Dagbladet</i> [SvD].	3262	Reportage	Journalist
49	Sachnin, A. (2017, 23 feb). Rasisternas triumf - Aleksej Sachnin. Upploppen i Rinkeby slår tillbaka mot oskyldiga flyktingpojkar. <i>Aftonbladet</i> .	1434	Åsiktstext	Journalist
50	Salihu, D. & Rapp, J. (2017, 26 feb). Kändes bra att kasta sten på polisen. <i>Expressen</i> .	485	Reportage	Journalist
51	Sima, J. (2017, 22 feb). Upploppen i Rinkeby ger inte Trump rätt. <i>Aftonbladet</i> .	460	Åsiktstext	Journalist

52	Sokolnicki, A. (2017, 24 feb). Polisens usla insats riskerar urgräva invånarens civilkurage. <i>Dagens Nyheter</i> [DN].	360	Åsiktstext	Journalist
53	Svenska Dagbladet. (2017, 28 feb). Misstänkt föremål var skarpt granat. <i>Svenska Dagbladet</i> . [SvD].	129	Åsiktstext	Journalist
54	Svenska Dagbladet. (2017, 25 feb). Ygeman inte lika positiv till polisinsatser i Rinkeby. <i>Svenska Dagbladet</i> . [SvD].	178	Reportage	Journalist
55	Svensson, N. (2017, 22 feb). Ygeman: Trump ljuger. <i>Expressen</i>	256	Reportage	Journalist
56	Svensson, B. (2017, 22 feb). Stenattack mot polisen. <i>Expressen</i>	513	Reportage	Journalist
57	Tagesson, E. Melin, E. Magnå, J. & Granlund, J. (2017, 21 feb). Våldsam attack mot polisstyrka. <i>Aftonbladet</i> .	363	Nyhetsartikel	Journalist
58	Thurfjell, K. (2017, 22 feb). Sverige hamnar i botten över polistäthet i EU. <i>Svenska Dagbladet</i> [SvD].	1078	Reportage	Journalist
59	Traub, J. (2017, 11 mars). USA kan lära sig av åsiktskorridorerna. <i>Svenska Dagbladet</i> [SvD].	915	Åsiktstext	Politiker/Journalist (intervju)
60	Wickman, M. (2017, 1 mars). Skamligt att inte Kista gård kan räddas. <i>Svenska Dagbladet</i> [SvD].	454	Åsiktstext	Expert/kulturhistoriker
61	Wierup, L. (2017, 22 feb). Alla vill att polisen agerar hårdare. <i>Dagens Nyheter</i> [DN].	1326	Reportage	Journalist
62	Wierup, L. (2017, 25 feb). Polisens visitering av dömd rappare startade upploppet. <i>Dagens Nyheter</i> [DN].	1612	Nyhetsartikel	Journalist
63	Åkerlund, E. (2017, 24 feb). Polisen: Det finns inga "no-go"-zoner. <i>Expressen</i> .	608	Åsiktstext	Polis